

૨૨૫૪

સંગ્રહ કાફી સંક્ર.

સંકલ્પ

જમા કાફીગો, ભજનો, ચેતો, મામેરો વગેરે છે.

છપાવી પ્રગટ કરનાર,

કે. જી.

(વરપ્રાપ્તી શીત ત્રીજી લઠ પ્રગટ કરતાં જી રાખ્યા છે.)

મુદ્રાણ

ગોરિચંદ્રલ છાપખાનામાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૪૦

સાકળીઊ.

- ૧ મરદાષિ વિચ મરદ અલી
 ૧ માવલા લંગાધમે પારવું.
 ૨ જઠર માવલા.
 ૨ મુનારા મીર મંહંમધજ.
 ૩ ધિલમેરઆ આંધિણીજો વિઆન
 ૩ પેરીએંક હણુધા દાદા તીર.
 ૪ જનું ધશકમે શીર નાં ધીઆ.
 ૪ યુલાંમ હમેધર શધયધ મુઆરો.
 ૫ નિધરા આએતા નિમાંણી.
 ૬ કારીની રાત કુનલમે.
 ૭ નેણુ ખંણી આંધ નેઆરેઆ.
 ૭ તોખાં તોખાં આંએ.
 ૭ બા બારંનજ બકર.
 ૮ ધિલ ધેયાંની યધ.
 ૮ હેરગીડે તોની ચીત.
 ૯ હૈય પુનું ધિલ લાએવેઆ.
 ૯ વાલંભ વેલા તું વરમીઆં.
 ૧૦ હૈયહલી અચો હાંણુ.
 ૧૦ ઉમર ગાલીઉ મુંણુ અધા.
 ૧૦ રશ મ રાંણું જનભજર.
 ૧૧ કદેધીવો નેહ.
 ૧૧ અંડુણુ ધધાધી.
 ૧૨ મુખની વતાધધી વાં.
 ૧૨ ઉકદધ આંધઆં.
 ૧૩ કીં કરીઆં મુજી કાન હલેતી.
 ૧૩ ર માકલ વેધીમરી.
 ૧૪ ર અખર વંચી કારીધા.
 ૧૪ દાદા વાજ વિને તો કુડા.
 ૧૪ પખીએજો મેડા.
 ૧૫ આંધયલકે મ છદ.
 ૧૫ બોલી હુધતાં નિમાંણી.
 ૧૫ પેરીઆં ભગમુ ભખ.
 ૧૬ લગો તિની શાંમીણીજો નેહે.
 ૧૬ મનતુ વેને મરી.
 ૧૬ હીઆડા હીંઈ તુંમ હાર.
 ૧૭ કેં કે મુંણાંધઆની ચેઇ.
 ૧૭ કશમત કેએખંણી હી.
 ૧૭ લેલીની વએડી વતંતે.
 ૧૮ પીર લંગાધમે તું પાર અલા.
 ૧૮ હાંણુ વમીણીની થી.
 ૧૮ મનતે મચતો બરે.
 ૧૯ માએભ મજણુ મિલધાની કદે.
 ૧૯ સરતીજ આહતાં વેધી મરી.
 ૨૦ વેલી કરેઆ વરાણુ.
 ૨૦ નેણુ શુંજાંતો નગ.
 ૨૦ હલની મું મેડી.
 ૨૧ મીલાની માડુઅંતકે.
 ૨૧ મુંકેતાં કેઆ હાંણુ નેઆજ.
 ૨૧ નાડાપેમે અજખ આલીઆ.
 ૨૨ તોસેની ધિલડી લગાધ.
 ૨૨ મુરશીધ કેઆં મરખાની.
 ૨૩ પીર વદી વલાયતવારો.
 ૨૩ આઈ કી વિસારીઆં મુંહીજો
 જનની જિગરકે.
 ૨૪ મીર મધીનેજા જાંમ.
 ૨૪ હજાંણુ પરીઆંણુ.

૨૪ લગોઆમ્મિ નિમાંણિકે નેહુ.
 ૨૫ આને ફિરાકમેં દિસો ફાની યાર.
 ૨૫ દાઠા પંધડા કંધીઅમ્મલા.
 ૨૬ અમ્મલધં લેખ લખાઇ આઇઆં
 ૨૬ મોવલા મુરશીધ મીલાઇઅં.
 ૨૬ પીર ભગમેંની વારા.
 ૨૭ ચોરેની વેઆ મા ચિત.
 ૨૭ રાણુલ રીજાએ દેઆ.
 ૨૭ સે દુખ દઇવેઆ દર.
 ૨૮ તું કીં અચોનીએ વચી.
 ૨૮ મનમાં અમજ રહ.
 ૨૯ પ્રેમ પીઆલો મેં પીધો.
 ૨૯ પુરણુ ભગતી હુ પામી.
 ૨૯ કેમ કરીએરે હવે કેમ કરીએ.
 ૩૦ બે ભારીરે માથે બે છે ભારી.
 ૩૦ સાધુડા તું સંગ કીયો.
 ૩૧ બુદ્ધી મેડી સતયુર તારશેરે.
 ૩૧ જંધલ વઝાથો જોગીએરે.
 ૩૧ માનમરેવર જાઇએ.
 ૩૨ નવ મહીના આધરમાતું જુલો.
 ૩૨ તારી માયા લાગી.
 ૩૩ સરગાપુરીમેં ભગમેવારા.
 ૩૩ કાંન છટીઆં આંજો છેડો.
 ૩૩ અમજ અમજ મંતડા મારા.
 ૩૪ તોમેં પેઆંન લગો ધિલ વિવાંનો
 ૩૪ કાયા કારણુ બેખલીયા.
 ૩૫ તારી ગતી છે બાવા નેઆરીરે.
 ૩૫ પોખો યારારે અંમર નહીરેણું.
 ૩૫ જાંન જલાકે જોગી ખાક લગાઇ
 ૩૬ વેંઓ યારારે ગુરજુસેં પેઆંન
 લગાઇ.
 ૩૬ હારે સંતો આવો હમારા દેશમા.

૩૭ નહીરે જીવન કેરી આશ.
 ૩૭ સાધુ શરણુઆઇ.
 ૩૭ પીઆકે અજબ હમે નેના.
 ૪૮ ગુરકી ગત હમે નેઆરી.
 ૩૮ મેરા રંમતા જોગી ધર આવા
 ૩૮ મેરા બાલમ હોગેઆ જોગી.
 ૩૮ મેરા જોગી મુશાફર આવારે.
 ૪૦ કોન દેશસે આઇ.
 ૪૦ જોગન ભનકર આઇ.
 ૪૦ અરે મારાંબાઇ.
 ૪૧ લાલ વેરાગંણુ ઘઇશું.
 ૪૧ જમનાંને આરે હો શખી.
 ૪૨ મધાં આંનધ મેં રેનાં.
 ૪૨ કેઆં વરીએરે અંમર કુઆંડીએ
 ૪૩ લાગો મારો નેડલો કાં ઊડો.
 ૪૩ નિત નિત ભજીએ તારો નામ.
 ૪૪ રેનાં નહીરે મશ દેશમે.
 ૪૪ અરે પારી કાવાનાં ગડનારારે.
 ૪૫ માર્યાડો રીશાંણું.
 ૪૫ જગતો નર સેવ.
 ૪૬ વેરણુ નિધરા તું કાંહાંશે આઇ.
 ૪૬ હમ ધરજીયા મરમ ન પાયા.
 ૪૭ શંમ લેર લાગી ભજન લેરલાગી.
 ૪૭ જોતારે જોતાં અમને જડુઆરે
 માઆ સાગરનાં માતી.
 ૪૮ એકલડીરે મત મેલ.
 ૪૮ મતાંકરો મેરી વાતડીઆં.
 ૪૯ એવાં જુઆરે જોગી વીઆં કુ-
 ખીઆ મેરે લાલ.
 ૪૯ કર વાંતુરે વીરા કર વાતુ.
 ૪૯ મિશા મારી આતંમના ઝા આધાર
 ૫૦ રવીડુમાં રંમતો મેં ઘોરે બાવો.

૫૧ પડેજીસે પ્રીતડી કરજો મારી સધ.
 ૫૧ ચીતડામાં લાગો ચારા.
 ૫૧ આજ બોલેઆં છે પ્રેમવાણી.
 ૫૨ બેની વેરાગ એની વાટડીએરે.
 ૫૨ એક દાડે જાણે પ્રાણી એક દાડે.
 ૫૩ લેર લાગીરે સંતો લેર લાગી.
 ૫૩ તારા કુળજસે મન માંનેઆ.
 ૫૩ જેશર કરીલે ચીચાર.
 ૫૪ વિકરમ કીધા કાંમ.
 ૫૫ જેને ધરે હરીજન હરીજન ગાએ
 ૫૫ સંઘતરે કીજે રૂડા સાધની.
 ૫૬ એજી ધન ગુરુદેવ કરવા અમપર
 કીધી.

૫૬ હારે જાકુ લગા સતગુરુઆંજ.
 ૫૭ હારે મરે નેનાંક આંગે રહીએરે.
 ૫૭ શેક શુધાર ચા શાધુને સરેવેઆં.
 ૫૮ જીવને સાસતણી સગાઈ.
 ૬૦ મુરખને શીરે પેરે સમજાવું.
 ૬૦ સીવણુ સમુ સીવાને સધ.
 ૬૦ લે લે તું લોકડી લેતીજ.
 ૬૧ સામી થેઆ વિત્રી દુર.
 ૬૧ સોમવારે સામડીએ સધારેઆરે.
 ૬૨ નરસિં મેતાનુ માંમેરે.
 ૬૭ વિસવાશી નર સાથે નેડો.
 ૬૮ કરેનો મિલવો મુજો હંજરે બિચ.

કાફી સંગ્રહ.

કાફી.

૧

મરદાંધે વિચ મરદ અલી, અચ્ચે મીર મુરતજ મુરશીદ મેરા,
મરદાંધે વિચ મરદ અલી. (દોહ.)

અરો દિલાવર અલી શેર આલા, નિરમલ જ સખ તુરી નાલા
ખખતાવર ખહાદર ભાલા, વાચ્ચે વલાયતજે તું વલી; અરશ જમીન
વિચ દિલબર હેરા, મરદાંધે વિચ મરદ અલી. (૧.) હથ અલીઅજે સભ
કુછ આચ્ચે, રોજ રસાઈ તું જાહેખજાચ્ચે; કુલ કોરીઅ મૌવલા કુંવત
પુજાચ્ચે, હથ સાજુ હજરત શાહો અલી; સર્ધઅદ સુંઆરા વઠે સવેરા,
મરદાંધે વિચ મરદ અલી. (૨.) ખચ્ચેભર ખદરા કુતેહ કેઆઈ, જંગ
આહંજ આહે ખટેઆઈ; કુઠે કુફરજ મૌવલા પાઠ કહેઆઈ, દેહ-
નમાં આઈ ચોટ ચરી; દેહા દેહ દકન સભ હેરા, મરદાંધે વિચ મરદ
અલી. (૩.) દસ્ત વાવન વિચ મોહુકમ મારજ, ધમોધમ મિંજ ઈશક
ઉથીઆરજ; તાર મજ મૌવલા તિક દેઈ તારજ, ભલંધ ચવે કર વાર
ભલી; જોશુપડે થઆ તોસાજુ મેરા, મરદાંધે વિચ મરદ અલી. (૪.)

કાફી.

૨

મૌવલા લંગાઈઅ પાર તું, દિન તંત સંધો આધાર તું; કુદરત ધણી
કિલતાર તું, મૌવલા લંગાઈઅ પાર તું. (દોહ.)

ખેહદ લુછાઈજાની મું કઈજા, રૂંચવે અભસ રાતીજા વઈજા; તાયત-
મેં તકસીરૂં ચેઈજા, નાહક કેઆ કંમ શરમધા; ખકશીઅ ગુનાં ગોલે
સંધા. મૌવલા. (૧.) ખોચ્ચેયો ઝમારોની ઝટનસે, મોહોખત કેઈ વિંમી
મઠનસે; મુંજ કંમ પેચ્ચા વિંચી કઠણસે, કો જાણાં પ્રીઅન છા કંધા;
ભકશીઅ ગુનાં ગોલે સંધા. મૌવલા. (૨.) ખેરી નગર ખુવા ખુતા, હાંજી
સુખાંજુ વેચો માલમ હથા; બોરી ભરાલા સભે ક્રિયા, ખેરી ખાજાંજી

(૨)

તન સંધા; ભક્ષીએ ગુનાં ગોલે સંધા. મૌવલા. (૩.) અરજ કઈ ઉમેધ
અલી, હાંણે ભરજલા તુંની કર ભ ની; જેએ વસીલો આએ અલી, સે
મૌવલાએ ધરમાંધા મરકંધા; ભક્ષીએ ગુનાં ગોલે સંધા. મૌવલા. (૪.)

કાફી.

૩

જિકર મૌવલા શુકર મૌવલા, ખુદાકું યાદ કર ખંધે. જિકર
મૌવલા. (દોઢ.)

હુએભત હુવા જમાનેકા, સીકંદર હુવા ધુનીઆ વારા; વઝાઈધા
વેઆ ઇતંહીં નેઆરા, પડો કલમાં લા ઇલલા. જિકર મૌવલા. (૧.) કુંદી-
ની તોજે કુલોભમે આએ, વધી કે દોરસે લાએ; વિંચી લાયો અલકસે
લાઓ, મહંમદ યા રસુલીલા. જિકર મૌવલા. (૨.) જડેની ડુંકા ધીનજે
થીધો, ઘાહેર ધુમરા વિઆ વૈધો; ઇમાંમેધી પેધાની થીધો, કુફર કત-
લામથી વૈધો. જિકર મૌવલા. (૩.) સલેમાનએ કર તોખાંજ તારી
આએ સરકાર ડાઢી રભજ ભારી; ખુયા માંધા કરેઓ આઈ જરી
મહંમદ યા રસુલીલા; જિકર મૌવલા. (૪.)

કાફી.

૪

મુનારા મીરએ મહંમદજ, દિસાં છાલ દેરા ડુંગર દોરે; એ પસાં
છાલ પાક પેશાની, મુનારા મીર. (દોઢ.)

હુધુધેમે હુલાહુલ થેઓ, જધેમે જ્નેર જ્નેરાશું. મુનારા મીર. (૧.)
અંધારીની રાત મીંઅ વસંધા, એ ગજંજુ ગજંધા સજજુ મિલંધા.
મુનારા મીર. (૨.) તોજેની હથમે સરા તોલો, મકર મુંઈસે જુ-
લમ જ્નેરા. મુનારા મીર. (૩) હીરોની શાએ હાધી માંધા, એ બધી
ખાંજી કરેઓ આઈ ધાંજી. મુનારા મીર. (૪.)

કાફી.

ધિલમે રખો આંઈ ધણી ને ઘેઆન, સારેઓ સરતીઊં હરધમ
નભીઅન્ને નામ. (દોઢ.)

માલ ખળનાં મારીઊં, ભંધા સાથ ન હલંધે સમાન; સાંઈ જે
નાલે સાબત રેખ, બેટી ન પધધા ભધાંમ. સારેઓ સરતીઊં હર-
ધમ નભીઅન્ને નામ. (૧.) ભરેઆની કલમું મહંમધ તે, યોજે કોદે
સંધો આએ કલાંમ; પંજતન પાક રસુલખ, યોજે સચો પાંને ધીન
ઈસલાંમ. સારેઓ સરતીઊં હરધમ નભીઅન્ને નામ. (૨.) નિયું ખ-
ધીને નિમાત્નું પડધાં, લોંધી ઊનીતા મલાંમ; જગાઓની જુહંવી જન-
તમે, યોજે ખેંધા તાખ તાંમ. સારેઓ સરતીઊં હરધમ નભીઅન્ને
નામ. (૩.) આખીની પોંધી ઉમત કે, તદે મૌવલા થીધો મેહુરખાંન;
ભકશીધા ભીભી ક્રૂતિમાં, તદે છુટંધો સારો જનન. સારેઓ સરતીઊં
હરધમ નભીઅન્ને નામ. (૪.) ખાવંધ ખલકેઓ દોસ્ત ધણીકે, તદે
કાંમલ પડેનતા કુરાંન; સઈઅધ હુસેનશાયે સક મુહીકે, આંઈ મિ-
લાયો મધીનેજ અમ. સારેઓ સરતીઊં હરધમ નભીઅન્ને નામ. (૫.)

કાફી.

વેરીઓંકે હંજુધો દાદા તીર રાએ અમીરખલધેને પીર, સઈયધ,
મહંમધજા સચો જોગીર ઓલીઆ. અલા લા વેરીઓંકે હંજુધો,
દાદા તીર. (દોઢ.)

પિડની ખાવે ને ચોસરો, ધળંગો ફરકે રેશમ હીર. સઈયધ. (૧.)
ભલા સુઝેતી હિંન શેરમે, તૈકે પલીંધો પાંને પીર. સઈયધ- (૨.)
ભલા નિકરઈ હિંન શેર મિંજ, ઘર ઘર ખુશીકેને ખેંધા ખીર. સઈ-
અધ. (૩.) સતા આયોની શરધમે, ઉઢણ અછડા ચીર. સઈયધ. (૪.)
ઉમરચેની ઈશકમે, પુરીઊં કંધોની પાંને પીર. સઈયધ. (૫.)

(૪)

કાફી.

જિનું ઈશકમે સિર નાં ધીઆ, ઘો જુગ જીઆ તો ક્યા હુઆ.
જિનું ઈશકમે. (૧૬).

જોગી જુગત જાને નહી, કપડા રંગા તો ક્યા હુઆ; અપનાં
અંદર રંગ્યા નહી, પ્રથટ રંગા તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમે. (૧.)
કાજ કીતાપ્પાં ખોલકે, મસલા ખતાદે ઝોઝું; પડતા અમલ કરતા
નહી, કાજ ખન્યા તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમે. (૨.) દરીઆ કી-
નારે માલમ ખડા, માલમ જાને દરીઆ મેરા, ટુખકી ધીઆ મોતી
નહી મિલા, માલમ ખન્યા તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમે. (૩.) મકે
મધીને શેરમે, સુજધા ધીઆ તો ક્યા હુઆ; ધિલકા કુરર કાટા
નહી, કલમાં પડા તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમે. (૪.) ચરખા પુકારે
રોઈ રોઈ, આશક પુકારે માવલા તુંહીં તુંહીં; આધમકું ધમ પુછા
નહીં, રોઈ રોઈ મુઆ તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમે. (૫.) કહે છ
વલી સુનરે પીઆ, પીક પીક કરતે મેરા જીવ ગયા; જિનું પ્રેમ
રસ આખ્યા નહીં, રસીઆ ખન્યા તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમે. (૬.)

કાફી.

ગુલામ હુએધર સઈયદ સુંઆરો, આલ અલીઅન્ને મીર મો-
આરો; ધુનીઆમે દોસ્ત લદેઓ સીલખાર, ગુલામ હુએધર. (દોઢ.)
આલ અલી ઝોલાધ હુસેની, નિરમલ નુર નલીઅજ પેશાની
સાહેબ સરવર સુરત સુખાણ. ગુલામ હુએધર. (૧.) પંજતનેજ મ-
જલસ મડેઓ, જનત જાએ હસીઅધા હલેઓ; ખેદેરાત દિઠાંઈ
ભાગ ખાહાર, ગુલામ હુએધર. (૨.) અસલ રાઉ હક હુવો ગુજરાતી,
કિસમત આંધો વીર વિલાતી; થેઓ કરાચી મિઝ કરાર, ગુલામ હુએ-
ધર. (૩.) સંધુક સુંઆણી સો વાઢે ન ગડેઓ, ચુવે અંબનજી પાતાંજી
પુડીજી, ઘુરત કેઆંજી તાબુત તઈઆર, ગુલામ હુએધર. (૪.) દીઅં

અંકારેજે દિકાઈ દરશન, બાઈએ મા ગિડેઓ વિંચી ધુરસન; મહીને
માગ મોચારો પીર, ગુલામ હએધર. (૫.) જે દીંચાં સઈયધ શોર સધા-
રેઓ, ખર ખર તે દીંચાં ધણુંન ખકારેઓ; હુલ હશરજે થેઓ હુલ
કાર. ગુલામ હએધર. (૬.) મિજ કરાચી મિડી થેઓ મેડો, સઈયધ છા
લદેઓ સવેરો; રખેઆંઈ ખાવંધ સાણુ કરાર, ગુલામ હએધર. (૭.)
ખાધમ ખાસ સઈયધકેતા સારીન, હુલન મિંજ હંજુઅતા હારીન;
કારણુ થાના ધિલ ઉજર, ગુલામ હએધર. (૮.) મુસો અએ ગદેઓ
વિંચી મુરસલ, કરમ મથસ કેઓ રબ કામલ; ભાતુનમેં તોણે જાહેર,
ગુલામ હએધર. (૯.) ફકીર અએ ફરમાન ઈલાઈ, રજની રબજ સા
મથેતે મંએઆંઈ, સરભત શાહાધતજે પીઆલો પીતાઈ; હલેઓ
દોસ્ત ધણીજે ધરખાર, ગુલામ હએધર. (૧૦.) દેશ દેશનજ વાઢા
ઝુરાયાંઈ, મીર મુલકજે કુખો અદેઆંઈ, સાગ સિસમજે હિંધોરો
ગડેઆંઈ ધર સંધા સરખન સાર, ગુલામ હએધર. (૧૧.)

કાફી.

નિંધરા આએતાં નમાણી, જગો મુંજ જની, અલા રાત વીંઆણી.

(દોહ.)

કાયા ખોભેની રંધજ, ધલડી આએતાં ધિવાંની. જગો મુંજ જની (૧.)
ધંગી ધરીઆજે વિચમે; કારે મોરે આએ પાણી. જગો મુંજ જની. (૨.)
સુખાણુ રખજ આંઈ સાખત; મૌવલા આએ મેહરખાની. જગો મુંજ
જની. (૩.) નિંધર મકર નાખુવા, ખેડી આએતાં પુરાણી, જગો મુંજ
જની. (૪.) હી સા વેંધો વતનતે, હં પતંગ તે આએ પાણી. જગો
મુંજ જની. (૫.) સમર ખજુજ આંઈ સાધીઆ, અધીઆ અંન નાંચે
પાણી. જગો મુંજ જની. (૬.) અધીકો છા અભધલતીફુ ચે; ધુનીઆં
આએ સલ ફાની. જગો મુંજ જની. (૭.)

(૬)

કાફી.

કારીની રાત કુંનલમે; લોરીઠિં લગાઈથી વિધ સુંઆણી આં પર
તોસે થિધ. (દાદ.)

કેદ ચડી ચે કુંભારમે અલા, મું ચાકરીની ચતરાઈ, આવઈની લો-
રીએ વિચમે, પોએ ભુરી ભુકો થી પિધ. સુંઆણી આં પર તોસે થિધ. (૧.)
કેડોની દો ચે કુંભારમે અલા, જે પકી કરેને પચાઈ; ધુમ લગીની ધ-
રીઆલ, પોએ ભાલ ભુકો થી પિધ. સુંઆણી આં પર તોસે થિધ. (૨.)
સીતાની કારણ રાવાળ અલા, જે લંકા તેની લુટાઈ, હુકમ કેઈની હુડ-
માનકે, તે ખારે ભસમ ખાણી કેઈ, સુંઆણી આં પર તોસે થિધ. (૩.)
લેલીની કારણ મજનું અલા, જે જેર તગારીની ખાઈ; ચુગલખોરે
જદે ચાડી ખાઈ, તદે લેલી વતનતે વિધ. સુંઆણી આં પર તોસે થિધ. (૪.)
ઓખીમે ઈભરામ ચે અલા, વાએધ વસીલો થી; અવલ આખર ખની
જનમે, તું દીએ છાલ સોએલા દી. સુંઆણી આં પર તોસે થિધ. (૫.)

કાફી.

ચિત મુંજે હેરેની ઘિડેલા ઘિડેઅલા, પેઆરે નેણલે વારે ધલડી હેરે.
(દાદ.)

ગાયલ થીને આંઠિં ગુંધરતી ગારીઆં, સૂર વલેજ આંઠિં મિંઝઈતી
મારીઆં; અલા વિસરો નતા મુંકે હિકડી ઘડી અલા, પેઆરે નેણલે વારે
ધિલડી હેરે. (૧.) જતન કરે મું કઈ તોસે યારી, હિન વળુધેલ આંઠિં
કેડી કરીઆ તારી; અલા જનભ દિને મુંકે જેરેલ જડી અલા, પેઆરે
નેણલે વારે ધિલડી હેરે. (૨.) પ્રીતમ તો મુંસે પ્રીત ન પારે, સૂરી આ-
ડેને તો મુંકે મારે; અલા હં ઉદાણી દુંગરતા દડીલા, પેઆરે નેણલે
વારે ધિલડી હેરે. (૩.) ખાઈ નાનખાઈ ચે પાંલ કેઆંથી ખનંજી,
આંજે ધુણેલ આંઠિં કેડી કરીઆ તારી; અલા ગુંધર ગારીધે પીર ઘો-
સકે મિલા અલા, પેઆરે નેણલે વારે ધિલડી હેરે. (૪.)

(૭)

કાફી.

નેણુ ખણી આંઈ નેઆરેઓ, મુંકે મીણિસે આંઈ મ મારેઓ; મોહોભત મારઈ આંઈઆં ઈલલા, નેણુ ખણી આંઈ નેઆરેઓ. (દોઢ.)

કારણ રાજન જેદીઊં, મું અંધ ભલુત લગાયો; મોહોભત મારઈ આંઈઆં ઈલલા, નેણુ ખણી આંઈ નેઆરેઓ. (૧.) અખીએ અસાંજેનીર ભરેઓ, અલા તેકે કીં મ સતાએયો; મોહોભત મારઈ આંઈઆં ઈલલા, નેણુ ખણી આંઈ નેઆરેઓ. (૨.) ગોલી ખાંની આંઊં અવાંછ, તેકે કીં મ રૂલાયો; મોહોભત મારઈ આંઈઆં ઈલલા, નેણુ ખણી આંઈ નેઆરેઓ. (૩.) હીરોની શાયે હાધી મુંહીજ, સચતે શીશ નમાએયો; મોહોભત મારઈ આંઈઆં ઈલલા, નેણુ ખણી આંઈ નેઆરેઓ. (૪.)

કાફી.

તોભાં તોભાં આએ, મુંજે શોકે મિંજ સદાએ; જનની માંધા જેદીઊં, મુંછ તોભાં તોભાં આએ. (દોઢ.)

દોલી ચાડે દુઆગણે, અલા રાંણીઊં રંગુ રૂલાએ; જનની માંધા જેદીઊં મુંછ તોભાં તોભાં આએ. (૧.) રાંણીઊં રત રૂઆરે, અલા ટેડીઊં ટાંક ખિલાએ; જનની માંધા જેદીઊં મુંછ તોભાં તોભાં આએ. (૨.) જે ધુણેસા ધુંઝ થીએ, અલા વણધી વારો વાર; જનની માંધા જેદીઊં, મુંછ તોભાં તોભાં આએ. (૩.) મહંમધ ઘોસએ માઠ ગુરજે, અલા હાજત કુછંજી નાંએ; જનની માંધા જેદીઊં, મુંછ તોભાં તોભાં આએ. (૪.)

કાફી.

ખા પારંનજ ખકર આંઊં વિંગી ઉતે ચારીંધીસ, હિતે હિંન મારીંઅનમેં હિતે હિંન ઠાટનમેં ગડીએ ન ગારીંધીસ. ખા પારન. (દોઢ.)

ઉમર અસાકે તું જોર જલોને, રે મન મારઈજી તું કીં ન પલીને;
પ્રીત ન તોસે પારીધીસ; દુખજી દીંડા ગારીધીસ. ખા ખારંનજી
ખકર. (૧.) લોઈયંનમે આંઝિ લખંનજી આંઈઆં, રે ખોલા ખુમ પટો-
રા ન પાઈઆં; અલા વેશ ન વિસારીધીસ, સાચેલીઝિ યોચે સારી-
ધીસ, ખા ખારંનજી ખકર. (૨.) હંધ વેઆંણાં હિતંનજી સભ ગોરેઆ
આંઝિ પખંનજી કખંનકેતી દોરીઆં; અલા લગીઅસ જિન જે આંઉ ગસ,
સાજન યોચે સારીધીસ, ખા ખારંનજી ખકર. (૩.) મથુરાં ચચે-
રે મિલા તિની માડુઅન, ધુજ અંધરજી ગાતીઝિ આંઝિ કરીઆં કિન
સાંણુ, રે અંતર તદે ઠારીધીસ, વાલખકે વરંધીસ. ખા ખારંનજી
ખકર. (૪.)

કાફી.

ધિલ ધિવાંની ધિઈ, સૈજુલ મા મુંજી ધલડી ધેવાંની ધિઈ. (દાદ.)
હિંન મુંડીજે હાલજી માલમ તુંહીકે, આંઝિ કેડો સુંગાંઈઆં અઈ.
સૈજુલ મા મુંજી ધિલડી ધિવાંની ધિઈ. (૧.) ઉયેની વેઠે મુકે તારી ટુ-
હીંજી, આંઝિ ખોલી ન જાણાં ખઈ; સૈજુલ મા મુંજી ધિલડી ધિવાંની
ધિઈ. ૨ સૈજુ અસાંસે માંણાં મ કરેચો, પેલા ધિલડી દિઈ. સૈજુલ
મા મુંજી ધિલડી ધિવાંની ધિઈ. (૩.) હરધમ હાસમશાની અવેલા,
વચેડા સુર દિઈ. સૈજુલ માં મુંજી ધિલડી ધિવાંની ધિઈ. (૪.)

કાફી.

હેરે ધિડે તોની ચિતરે, પ્રીતમ અસાંજે હેરે ધિડે તો ચિત.

(દાદ.)

વેઢીની આંઈઆં વાટતે, અલા અલકૂ ઈંધાં હિત, પ્રીતમ અસાં
જી હેરે ધિડે તો ચિત, (૧.) હકડીઝિની ધાલડીઝિ હુઈએમે હુટકે, ખેચે
નેજુલેસે નેઆરીઆં નિત. પ્રીતમ અસાંજે હેરે ધિડે તો ચિત. (૨.)

(૯)

અઈની દશીએમૈ કૈનકો દિહોમી, તો જોડો ખેઓ કિત, પ્રીતમ અસાં
જો હેરે ધિડે તો ચિત. (૩.) મનઠાર એ મુંકે આસરો અવાંજો
ખેઓ ભેણો ભરોસો નાંચે ભિત, પ્રીતમ અસાંજો હેરે ધિડેતો ચિત. (૪.)

કાફી.

હાથ પુનું ધિલ લાએ વેઓ, મુંજે ધિલ પર ધિલડી લુટાએ વેઓ
લા; વેઓ સાંઈ નિકરી લા, વેઓ બિકરી રે મુજો હોથ પુનું ધિલ લા-
એ વેઓ. (દોઢ.)

ખડીની હુઈસ ખુવતે, મુંકે સાંમીડો રખક સુંગાએ વેઓ લા.
વેઓ સાંઈ નિકરી. (૧.) સુતીની હુઈસ નિંધમે, મુંકે જ્વનભ
જોર જગાએ વેઓ લા. વેઓ સાંઈ નિકરી. (૨.) સુતી દિનો મુંકે
સૂરજ, મુંકે પાંગે મિંજ પીઆરે વેઓ લા. વેઓ સાંઈ નિકરી. (૩.)
અધીડોની છાઅભધલતીક એ, મુંજે અંધરમે આગ લગાએ વેઓ લા.
વેઓ સાંઈ નિકરી અલા. (૪.)

કાફી.

વાલંભ વેલો તું વર મીઆં, એતું રાંકે તે રીશું મ કર મીઆં,
આએ મિનથ નાંચેકો ખર મીઆં, વાલંભ વેલો વર. (દોઢ.)

કીઅન થીધો આંધારા, મું ગરીબજો ગુજર મીઆં, આએ મિનથ
નાંચે ખર મીઆં, વાલંભ વેલો વર. (૧.) જિંધની જોડે આંઝો હુંધ
દીઆં, અમી અખીઅનતે ઉતર મીઆં. આએ મિનથ નાંચે ખર
મીઆં, વાલંભ વેલો વર. (૨.) આંધારાની સિપરી, મુંકે સુંગાં લગેતા
ધર મીઆં, આએ મિનથ નાંચેકો ખર મીઆં, વાલંભ વેલો વર. (૩.)
મે કીઅં ફલનીઝો રંજમે, જોકે આએની આંજો ઉપર મીઆં. આએ
મિનથ નાંચે ખર મીઆં. વાલંભ વેલો વર. (૪.) પાંઈઆંની પાઈ
ખોલેઆં ચિનતી, પીર ઘોસ આંજોની ધર મીઆં, આએ મિનથ
નાંચે ખર મીઆં, વાલંભ વેલો વર. (૫.)

કાફી.

હોથ હલી અચો હાંણુ, મુંજે ધિલ ગુરે આં સાંણુ મીઆં, ગોઅરેઆ વછોડેન્ન દીં અલા, હોથ હલી અચો હાંણુ. (દોઢ.)

માંધની મુઈઅસ ત છુટીઅસ, યો આંઝો રઈઅસ હિની દીંઅં કાંણુ અલા. ગોઅરેઆ વછોડેન્ન દીં અલા, હોથ હલી અચો હાંણુ. (૧.) હિનની મુંહીજે હાલજ, યો સભ સઈયથ તોકે નાણુ અલા. ગોઅરેઆ વછોડેન્ન દીં અલા, હોથ હલી અચો હાંણુ. (૨.) છિળીની પઈઅસ છપરે, સંગ ઘોસલ તોજે સાંણુ અલા. ગોઅરેઆ વછોડેન્ન દીં અલા, હોથ હલી અચો હાંણુ. (૩.) ખાઈઆની ખાઈ ખોલેઆં વીનતી, પીર ઘોસ હયાતેની ખાંણુ અલા. ગોઅરેઆ વછોડેન્ન દીં અલા, હોથ હલી અચો હાંણુ. (૪.)

કાફી.

ઉમર ધાલીઝો સુંણુ અંધા, મારઈજે મજકુરજીઝો, ઉમર ધાલીઝો. (દોઢ.)

ભધર ખુની ભંધ ભોગણુ, નાંઅકો રભજી રન્ન; તિન સરાતે હલજ સુંમરા, ખલકન્ને માલક ખુધા. ઉમર ધાલીઝો. (૧.) ભંધ મુંહીજે ભાગન્ને, ઈ અંધ લખેયો હો અધા; ઉમર નાંઅં દો અવાન્ને, મુંકે કઅંધમે આંધઈ કન્ન. ઉમર ધાલીઝો. (૨.) મુંનો સરતીઝો મલીરમો, ઉતે રમનતીઝો પાઈજી રન્ન; જુસો મુંહીજે જંજીરનસો, ખાંન જં હથડા ખધા. ઉમર ધાલીઝો. (૩.) ઉમર માંધા અરજ કરીઆં, શરમજ વધીઅમ સંધા; હરભંમ ચારણુ ઈ ચવે, મુંજ ભંધ ખોલજ ખાદશાહો. ઉમર ધાલીઝો. (૪.)

કાફી.

રૂસ મ રાંણા જનભ જર, કામલ ધણી કાકન્ન. રૂસ મ રાંણા. (દોઢ.)

પેલીની માંસે પ્રીતહી, દાદા કેઆં તે કોલ કરાર; મુંસે મટજ મ

મેંધરા, આંઁ ધાવન લગીઅસ તો ધણાર. રૂસ મ રાંણા. (૧.) રાત ન આવે રૂ ભર, મુંજ હલીભન હીઅડેજ હાર; વિધ વિંઆએમ રાતડી, હિન નિમાંણીજ કર નેઆર. રૂસ મ રાંણા. (૨.) રાંણા રૂસણ ગોરેઆ, પરમ મુંધ વછાઈઆં વાર, તો ધર ગોલી થી ગુજરીઆં, સોઢા સારીઆં સભ ઝમાર. રૂસ મ રાંણા. (૩.) રાત ન આવે રૂઠમે, મુંકે ધમ નતા વિસરે ધણાર. આતુ અજબન અએ ઉમર, હાણે રખ તલભજ તું તવાર. રૂસ મ રાંણા. (૪.)

કાફી. |

કદે થીધો નેઠ અલા અસાંજે કદેની થીધો નેઠ, અલા આંઁ મારઈ ઊની જે મેઠ. અલા અસાંજે કદેની થીધો નેઠ. (દોઢ.)

વાટુ નેઆરીધે દીંઅડા નિભોરેઆ, મઓણું આવેઆ જેઠ. અલા અસાંજે કદેની થીધો નેઠ. (૧.) જિકાં દિસાત કીનકીં છદીઆં, ભીંણુ આંઁ જલીઆં ભેઠ. અલા અસાંજે કદેની થીધો નેઠ. (૨.) વઢ વેરીંધે વઢેઆ અલાલા, પટીએ નાંહે હાંણુ છેટ. અલા અસાંજે કદેની થીધો નેઠ. (૩.) પીર ઘોસ ખોલે પ્રીતમ પેઆરા, મનડા મરી વેને નેઠ. અલા અસાંજે કદેની થીધો નેઠ. (૪.)

કાફી.

અંડણુ ઈધો થીરે, વલા અસાંજે અંડણુ ઈધોથી; જિજ્ઞે આંકે સારે જવડો હી, વલા અસાંજે અંડણુ ઈધોથી. (દોઢ.)

વાર વિછાઈઆં, નૈણલા વિછાઈઆં; ખિરાજે પ્રીતમ પેર દિધ. વલા અસાંજે અંડણુ ઈધોથી. (૧.) પ્રેમ રસીલા આંઈ પરેઆ મ વિઓ, મુંકે હેદી હીઆરી ની દિધ. વલા અસાંજે અંડણુ ઈધોથી. (૨.) જલ વિનેઆ જ મછલી તલખે, તીં તલખે તો જવડો હી. વલા અસાંજે અંડણુ ઈધોથી. (૩.) કુખે અસાંજે જંઁ ધાલરીજ અલા, સુંણની તું

ખ તરે વિઠ વલા અસાંજે અંકગુ ઈધોધી. (૪.) પીર ઘોસ ખોલે ગડી-
એ ન વિસરે, મુંકે પ્રીતડી જાવજી. વલા અસાંજે. (૫.)

કાફી.

મુખની વતાંઈધો વોરે, વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં, નિમાંણીકે
નેણસે મારેઆ તો. વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (દોહ.)

હથે પગે આંઈ પેઆરા લધો, આંજન ગુલાખી જેડા નેણ. વલા
લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (૧.) આરેઆ અચતું પરેઆ મ વિંગ, તોકે
ત્રીનાથ જે આંએ સોં. વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (૨.) હિદાં હુદાં
તુ કીમ નેઆર, હિદાં કર પાંજને માં. વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં.
(૩.) લિખતંઈ ખમ તું પરેઆ મ વિંગ, તોકે માત પિતાજે આંએ સોં.
વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (૪.) પીર ઘોસ ખોલે ગડીએન વિસરે,
ખેરેતા નાંએ મુંકે ભો. વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (૫.)

કાફી.

ઉકઢઈ આંઈઆં વાટુતી નેઆરીઆં, પલમે પુછા ન કુછા મુખા;
મુંજી જીજલ મા આંગિ ઉકઢઈ આંઈઆં. (દોહ.)

હદાંમ કાગડા તુરત વોં તકડો, વિગી મા વરા નીઆપો આ; મુંજી
આઈયલ મા આંગિ ઉકઢઈ આંઈઆં. (૧.) પરદેમે વેઠી પાડ પુછા મા,
જદેતાં દિની મુંકે તો રજી. મુંજી આઈયલ મા આંગિ ઉકઢઈ આંઈઆં. (૨.)
જતઈ હીનીજી મા ખાઈ તિનીજી, ખેઆતાં મિઠે આંએ ફિકેજી સા. મુંજી
આઈયલ મા આંગિ ઉકઢઈ આંઈઆં. (૩.) આઈ મિઠેઈ મા ખાઈ મિઠેઈ મા,
હાંણિતાં મિઠો મોભી ભા. મુંજી આઈયલ મા આંગિ ઉકઢઈ આંઈઆં
(૪.) ખાઈ રાભીઆં ખોલે રૂચકે રમાંઈધે, મા તદેતાં નિકરી વેધો સા.
મુંજી જીજલ મા આંગિ ઉકઢઈ આંઈઆં. (૫.)

કાફી.

કીં કરીઆં મુંજી કા ન હલેતી, હી મન જોરાવર વારેઓ ન વરેરે.
કીં કરીઆં. (દોઢ)

જાત અસલજી તો પાંજી ન આંજી, સચ કુડનકે તો કીંન સુંઆ-
તો; ધોર કૂનાંજે પેઓ ધિવાનું ફરેરે, કીં કરીઆં. (૧.) પંધ પ્રીઅંન દી-
આં પેર ન વારે, ધોથ ધુંનીઆંજી તો ધિલમે ધારે; સચ છદેઓ વિંમી
કૂડમે ફરેરે. કીં કરીઆં. (૨.) સપત સજીજી તો કા ન સંભારે, આંજીયો
વોમ વજીધમે વારે; ગફલત ગોર પેઓ ગટમે ગટેરે, કીં કરીઆં. (૩.)
ખારની ખોલી હંજનજી આંજી, અંધરમે પેઓ કાગ વેઆરે; હાંસલ
પિંદજેતાં કીંઅંન સરેરે. કીં કરીઆં. (૪.) મુરસીધ માંધાં વિંમઓ સિર
નાંએ, કલમુ કુલકૂમેતો ઇશક જગાએ; કાધર કરંમતાં તુંહીતે કરેરે.
કીં કરીઆં. (૫.)

કાફી.

દે મોકલ વેધી મરી, મુંજી જાન જાનભસે જહઠ; અલા દે મોકલ.
(દોઢ.)

ખરીની હુઈસ ખુવતે ઉતે, ગરન ગારેઅમ કા ગરી; લોક ચોધો ચિઈ
ચરઈ, મુંજી જાન જાનભસે જહઠ. અલા દે મોકલ. (૧.) વોં ઉદાંમી
કાગડા, મુકે ખખરદે ખીઅંજી ખરી, ઉન માગ આંજી વેધી વરી, મુંજી
જાન જાનભસે જહઠ. અલા દે મોકલ. (૨.) જભલ પાંઈજે જોસમે,
દુખસે વેઆ કુંગર દરી; અલા કેર દીધો ધિલભરઈ, મુંજી જાન જાનભ-
સે જહઠ. અલા દે મોકલ. (૩.) અધીઉ શાઅબધલતીફ્રએ, મુકે મો-
એભ મિલધાતાં વરી; ગાલ પ્રીઅનજી પરઈ, મુંજી જાન જાનભસે
જહઠ. અલા દે મોકલ. (૪.)

(૧૪)

કાફી.

દે ખખર વિંચી કાસીધા, મુંજે જર જની કે અધા. અલા દે ખખર.
(દાદ)

પેલી લાયો પ્રીતડી, મુંજે ધિલ ખિસેવે ધિલભરા; હાણિ નાજતો
કરીએ ભેજા, મુંજે જર જની કે અધા. અલા દે ખખર. (૧.) ભાએમ
આઈએ સુંઆણું, મિઠા હુંધે ખે શકે ખાવકા; તોતાં જલમ કિઈ જકા,
મુંજે જર જની કે અધા. અલા દે ખખર. (૨.) કેડા તુંહીજ કોલ હોઆ,
કસમ સભ કિદાં વેઆ; કીઅતાં ધિરજ ખંઝીયા ખુધા, મુંજે જર જની
કે અધા. અલા દે ખખર. (૩.) કર અલા લગ મેહરેકા, મિઠા મથે
આસી અભધલા; નીઅં રખેઓ કધમે અગીઆ, મુંજે જર જની
કે અધા. અલા દે ખખર. (૪.)

કાફી.

દાદા વાજ વિજે તો કેડા, મરી વેને મુસાફર જીવડા. દાદાવાજ વિજે
(દાદ)

ગિલારે ગિભત મન મસતાની, છો તું કરીએ પચાર પુરાઈ; તે
મિંજ હાંસલ કુહુંઅન હુવડા, મરી વેને મુસાફર જીવડા. (૧.) પંજ વિ-
હારની તો મિંજ આઈન, ગડીએ ગડીએ તોકે ભુલાઈન; જર વિંચી કઈએ
કુઅડા, મરી વેને મુસાફર જીવડા. (૨.) રાવણ જેસે ખડેરે અંકારી, હુ-
ડમાન જેસે લંકાખારી; રાજ ભભીખણ હુવડા, મરી વેને મુસાફર
જીવડા. (૩.) ખાન અવે તું ખોટારે આઈએ, મુરખ મનકે એઓ ન સમ-
જઈએ; કમ કઈએ તો વિંચી કુઅડા, મરી વેને મુસાફર જીવડા. (૪.)

કાફી—રતનખાઈની.

પખીએજે મેઠોરે મુંજઆઈયલ, પખીએજે મેઠો. (દાદ.)
ખચલા પરતાની રલકે, લગડો જોગીએસે નેઠોરે. મુંજ આઈયલ,

(૧૫)

પખીએને મેડો. (૧.) હુંગલા પરતા પાડેકે, ઠેએન હલંધો ભેડોરે.
મુંજ આઈયલ, પખીએને મેડો. (૨.) વરેઓ વિંગાતી વતંનતે, આવે-
ઓ ધણીએને તેડોરે, મુંજ આઈયલ, પખીએને મેડો. (૩.) ખોલે રત-
નખાઈ વીનતી, થીંધો નંગલમે દેરો રે. મુંજ આઈયલ, પખીએને
મેડો. (૪.)

કાફી.

આઈયલકે મ છદરે પરદઈ, જનકે મ છદ. (દોઢ.)

સાંભાઈ થીંધી સફરજ, લોડ મુંજ તું અદરે. પરદઈ આઈયલકે મ
છદ. (૧.) ચોરાતો થીંધે ધિલમે, મુંજ થીંધી લદરે. પરદઈ આઈયલ
કે મ છદ. (૨.) પેરે આંઊં ન પુઝંણી, હાંણે ઠરીઆંતી સદરે. પરદઈ
આઈયલકે મ છદ. (૩.) ખોલે રતનખાઈ વીનતી, અચી હાંણે તું ગદરે.
પરદઈ આઈયલકે મ છદ. (૪.)

કાફી.

ખોલી હુઈતાં નિમાંણી, મુંજ પખીણેસે પ્રીત ખધાંણી. (દોઢ.)

આવેઓ અમર ઈલાહી, રૂંઅંધે રાત વીંઆંણી. મુંજ પખીણેસે
પ્રીત ખધાંણી. (૧.) આંઊં સુતી ને ઉ હલેઆ, રેઆંણ હુઈતાં દીંઆંણી.
મુંજ પખીણેસે પ્રીત ખધાંણી. (૨.) ઉદાંમો વેઆ વતંનતે, વાટું ને-
આરીઆ દીંઆંણી. મુંજ પખીણેસે પ્રીત ખધાંણી. (૩.) ખોલે રતન-
ખાઈ વીનતી, પીરજ પગલે ચોરખાણી. મુંજ પખીણેસે પ્રીત
ખધાંણી. (૪.)

કાફી.

પેરીઆં ભગમું ભેખ, આઈયલમાં આંઊં પેરીઆં ભગમું ભેખ (દોઢ.)
વઝાએ હલેઆની વાંસલી, કે લખેઆ હેડા લેખ. આઈયલમાં

આંઝાં પેરીઆં ભગમું ભેખ. (૧.) જોલી બધાં જન તે, જગાઈવીસ
અલેખ. આઈયલમા આંઝાં પેરીઆં ભગમું ભેખ. (૨.) માઠ મેડીઆં
મલીરણ, કરમ લખેઈ આગેકા રેખ. આઈયલમા આંઝાં પેરીઆં
ભગમું ભેખ. (૩.) રતનપાઈ એ મુરસીધકે, મરણ જીઅંજીઆયે
મેખ. આઈયલમા આંઝાં પેરીઆં ભગમું જોખ (૪.)

કાફી.

લગો તિની સાંમીજીને નેહે, લગો તિની જોગીજીને નેહે. (દાઢ.)
મુખ ન દિસાં સુખ ન થીએ, તેજ કેડી વલેહે. લગો તિની સાં-
મીજીને નેહે. (૧.) ઢુંગર દોરીઆં ઊંની લાએ, માંકે કામ જલેહે. લગો
તિની સાંમીજીને નેહે. (૨.) વરો વરો આંઈ જોદીઝાં, માંસાંજી કા મં
હલે. લગો તિની સાંમીજીને નેહે. (૩.) જોલે રતનપાઈ વીનતી, છાલ
મુરસીધ મિલેહે. લગો તિની સાંમીજીને નેહે. (૪.)

કાફી.

મંન તું વેને મરી એ મુસાફર મંનડા વેને મરી. (દાઢ.)
જોડી વારા એ નાખુવા, કી ઉકરને તરીરે. મુસાફર મંનડા વેને
મરી. (૧.) ઘોલત ધુંનીઆં કંમ ન ઈધે, કીન બધને ભરીરે. મુસાફર
મંનડા વેને મરી. (૨.) બધી સઘોત આંઈ બધજી, કીન ઈને વરીરે.
મુસાફર મંનડા વેને મરી. (૩.) જોલે રતનપાઈ વીનતી, દરશાજી
ફીજી વરીરે, મુસાફર મંનડા વેને મરી. (૪.)

કાફી.

હીંઆડા હીંઊં તું મ હાર, લખેઓ આએ તોજે અમરમે. (દાઢ.)
સા મટાયો સજીએ અલા, હાંજી કેડો સિજીગાર. લખેઓ આએ તોજે

(૧૭)

અમરમે. (૧.) મું ભાંયો મું વટ રોંધા અલા, કસમત કેઓ ખાંણી ધાર.
 લખેઓ આએ તોજે અમરમે. (૨.) ધુધળા ધુખધળા ઘિલતે અલા,
 ખાંડ ન નિકરે ખાર. લખેઓ આએ તોજે અમરમે. (૩.) ખોલે રતન
 ખાઈ વિનતી, હાણુ ધણીજે આધાર. લખેઓ આએ તોજે અમરમે. (૪.)

કાફી.

કેકે સુંગાઈઆંની ચિઈ, આઈયલમા હી પર મુંસે ચિઈ, જોગીડા
 વેઓ નિકરી, આંઈ કેકે સુંગાઈઆં અઈ. (દોઢ.)

દુંગર દિનો મુંકે દેજમે, મા સૂર સીનેમે વએડા દિઈ. જોગીડા વેઓ
 નિકરી (૧.) સૂર દિનો મુંકે સુખડી આઈયલમા, ધાલ કરીઆં આંઈ
 કેસાંણુ વિઈ. જોગીડા વેઓ નિકરી. (૨.) ધુધળા ધુખાએ વેઓ ઘિલતે, મા
 મુલ કધર ન પિઈ, જોગીડા વેઓ નિકરી. (૩.) ખોલે રતનખાઈ મુરસીધ
 મુંહીંજ, આં કારણુ આંઈ જોગણુ થઈ જોગીડા વેઓ નિકરી. (૪.)

કાફી.

કિસમત કેઓ ખાંણી, અલા મુંજે જોગીણુકે લ; રે વેલા અએ
 આંઈ મુંજ પ્રી. મુંજ કસમત કેઓ ખાંણી. (દોઢ.)

મેએ પુંખાંણાંની જોદીઈ સોણુ, પોએ વસાઈધા મી. રે વેલા અએ
 આંઈ. (૧.) સા વિમેતો સપ્રી, મુંસે કોલ પારીધા કી. રે વેલા
 અએ આંઈ. (૨.) હિતે છટે વેઓ હુકલી, આંઈ દુખે ગુનરીઆંતી
 હી. રે વેલા અએ આંઈ. (૩.) ખોલે રતનખાઈ વિનતી, મુંજે જ-
 નમ સંગાતી થી. રે વેલા અએ આંઈ મુંજ પ્રી. (૪.)

કાફી.

લેલીની વએડી વતંનતે, મજનુ હાલ પરાયો. (દોઢ.)

પુનલ કારણુ સસઈ અલા મીઆં, હુંગલા દિનો ભટંનતે. મજનું
 હાલ પરાયો. (૧.) રાજેની કારણુ હીરકે અલા મીઆં, મારાયો

(૧૮)

મોહોભત લા. મજનું હાલ પરાયો. (૨.) મુંસે મટજ મ મેધરા અલા
મીઆ, આંધઆંની તોજે વચનતે. મજનું હાલ પરાયો. (૩.) ખોલે
રતનખાઈ વીનતી અલા મીઆં, મડગિની મુંહીજી પટનતે. મજનું
હાલ પરાયો. (૪.)

કાફી.

પીર લંધાઈએ તું પાર અલા, ધંગી ધરીઆ વિચમે. (દાદ.)
અલાએ વિંમી ચોળ જતેકે અલામીઆં, સાહેબ દીજ સભર
અલા. ધંગી ધરીઆ વિચમે. (૧.) અલાએ મડીઅન સધીંજી મેડીજી
અલા મીઆ, કાતાર મુંહીકે દેખાડ અલા. ધંગી ધરીઆ વિચમે. (૨.)
અલાએ લધીઅસ ધાવન તુંહીજે અલામીઆં, તારીએ તું તારણ
હારલા. ધંગી ધરીઆ વિચમે. (૩.) અલાએ ખોલે રતનખાઈ વિનતી
અલામીઆં, સચો આંધએ સરધાર અલા. ધંગી ધરીઆ વિચમે. (૪.)

કાફી.

હાણે વસીલો થી, મોત હલોની આવેઓ હી. પીરલ તું હાણે વ-
સીલો થી. (દાદ.)
લુદાંતી લોરીએ વિચમે, હંઅંણ થીયો હાણે ફી. એ પીરલ તું હાણે
વસીલો થી. (૧.) રોલે છદેઆં સાંઈ રંણમે, આંધઆં મુસાફર હં. એ
પીરલ તું હાણે વસીલો થી. (૨.) સધોની મોટ મુંજ સમી, ગણાં
લધાયો ઉતે ફી. એ પીરલ તું હાણે વસીલો થી. (૩.) ખોલે રતનખાઈ
વિનતી, વસંધા મોહોભતજી. એ પીરલ તું હાણે વસીલો થી. (૪.)

કાફી.

મનતે મચતો ખરે, રે જોગીડા સૈણ મુંજે, મનતે મચતો ખરે. (દાદ.)
ગોલી પાંની અવાંજ આંધઆં, લખેઓ કી ન દરે. જોધીડા સૈણ મુંજે

મનતે મચતો ખરે. (૧.) દિસેચો ઘૈર હિનની ધુંનીઆળ, ધિલતાં મુંહાંને દરે. જ્ઞેધીડા સૈણ મુંજે મનતે મચતો ખરે. (૨.) દાઢાની કુંગર તોલાચે મું દોરેઆ, નેણે નીરતો જરે. જ્ઞેધીડા સૈણ મુંજે મનતે મચતો ખરે. (૩.) ખોલે રતનખાઈ મુરસીધ મુંહાંન, ઊમેધું પૂરીઊં કરે. જ્ઞે-ધીડા સૈણ મુંજે મનતે. (૪.)

૧૨. કાફી.

માએલ સઝણ મિલધાની કદે, મુંજે અંધરણી ધાલીઊં મુંણાંઈઆં તદે લા. હુવા સાંઈ મજમાન અલા, હુવા મજમાન મુંજ માએલ સઝણ મિલધાની કદે. (દાઢ.)

સા ની વઠી વેચા પાણસે, મુંજે ખાલી છુતડો હિતે વેચા છદે લા. હુવા સાંઈ મજમાન. (૧.) માગ કળની મલીરમે, મુંજ લોડ આણે ઉતેની અદે અલા. હુવા સાંઈ મજમાન. (૨.) આંચુની ઇધો ઓચંધો, ભેણું આંઊં પાગુ વેંધી ઉતેની લદેલા. હુવા સાંઈ મજમાન. (૩.) ખોલે રતનખાઈ વિનતી, મુંજે ધિલકે ધિલાસો દિઈ વેચા જદે લા. હુવા સાંઈ મજમાન. (૪.)

૧૪. કાફી.

સરતીઊં આંઊંતાં વેંધી મરી, અલા વેંધી મરી, અલા જોગી માંકે યાર મિલધા વરી. (દાઢ.)

અલાએ ઇધો અજરાયલ ઓચંધો, સિક રાંધી સૈણેજ ખરી. વા-લંબજ ખરી, અલા જોગી માંકે યાર મિલધા વરી. (૧.) અલાએ ધાધ દિઈ વેચા ધિલતે, તેજ જાહેર નાંચેક જડી. અલા જોગી માંકે મિલધાં વરી. (૨.) અલાએ દસ દીન આંઈ જેદીઊં, કુંગર દિસેચો વિંઆંતી દરી. અલા જોગી માંકે યાર મિલધા વરી. (૩.) અલાએ ખોલે રતનખાઈ વિનતી, અધીઆ ધાલ સુઝેતી ધરી. અલા જોગી માંકે મિલધાં વરી. (૪.)

કાફી.

વેલા કરેઓ વરાંણુ, કરીઆંકા રૂવણુ રેઆંણુ; છદે વેઆ છપરમે
અલા, વેલી કરેઓ વરાંણુ. વેલી કરેઓ વરાંણુ. (દાદ.)

માહુની મુંહીકે મિઠડા લધેતા, તેજ કેડા આંઊં કરીઆં વખાંણુ.
છદે વેઆ છપરમે. (૧.) ઉકટ લધી મુંકે પરદદજોણુ, બધડો ઊંનીસે
બંધાંણુ. છદેવેઆ છપરમે. (૨.) મીંઆંણાં મ દેઓ આંઈ જેદીઊં, મું-
હીકે મારેઓ યાર નેણુલેજ બાંણુ. છદે વેઆ છપરમે. (૩.) રતનપા-
ઈએ મુરસીધકે, મુંકે દાદો પેઅડો આએ દાંણુ. છદે વેઆ છપરમે. (૪.)

કાફી.

નેણુ સુંઆંતો નંગરે આઈયલમા નેણુ સુંઆંતો નંગ, જીજમા
જેગીણુસે સંગ. આઈયલમા નેણુ સુંઆંતો નંગ. (દાદ.)

પાવર દેની પ્રીએજે આઈયલ, તેસે લખેઓ મુંજે અંક. જીજમા
જેગીણુસે સંગ. (૧.) ખફની પેરીઆં આંઊંની ઊંનીલાએ, ખે ફેસે
નાંએ મુંજે જંગ. જીજમા જેગીણુસે સંગ. (૨.) અખડીઊં ઊંની-
જીઊં કાંમણુ ગારીઊં, નાદા હંજીતીઊં દિગ. જીજમા જેગીણુસે સંગ. (૩.)
ખોલે રતનપાઈ મુરસીધ મુંહીજ, લધડો અવાંજે રંગ, જીજમા જે-
ગીણુસે સંગ. (૪.)

કાફી.

હલની મું બેડી, ધતાં આએ ફફીરેજ દેરી, સૌનલ પાઈ જલ મ,
મા હલ મું બેડી. (દાદ.)

સુતીની હુઈયસ નિધમે, આંઊં ઉયઈ અવેરી. સૌનલ પાઈ. (૧.)
ફેડીઊંની રેઆંણું રાજસે, અધીઆ સાંકડી આએ સેરી. સૌનલ પાઈ
(૨.) સુર સલાઈઆં કિંનકે, મા ધાલ કરીઆં ફેડી. સૌનલ પાઈ. (૩.)
ખોલે રતનપાઈ વિનતી, મુંજ જંગલ આએ દેરી. સૌનલ પાઈ. (૪.)

(૨૧)

કાફી.

મિલાની માડુંઅંનકે, ભેણું આંઁ ગદનં સેણુ કે; મુંકે મ જલેઓ જદીઁ, આંઁ મિલા માડુંઅંનકે. (દોઢ.)

છાલ મ છાઆ જદીઁ, મુંજ દેરો દુંગરતે. મુંકે મ જલેઓ. (૧.) સાંભાઈ થીંધી સફરલ, અલા આંઁ દિસાં દુરાંણું દેહે. મુંકે મ જલેઓ જદીઁ. (૨.) ઉઠ મ લધે કકરી, મુંજે લગડો ઊનીસે નેહે. મુંકે મ જલેઓ. (૩.) ખોલે રતનખાઈ વિનતી, મુંજે જનલ વારે દે. મુંકે મ જલેઓ. (૪.)

કાફી.

મુંકેતાં કેઆં હાણુ નેહાલ, જ્યેરે પીર કેડી કરીઆં ધાળ; મુંજ ભાકરશા પીર જ્યો આંઈ, ખાવા મુંકેતાં કેઆં હાણુ નેહાલ. (દોઢ.)

ખાઓ પીઓ ધન વાવરો, ભેણું મથે ફિરેતો કાલ. મુંજ ભાકરશા પીર જ્યો આંઈ. (૧.) મથેની ફિકરૂં મૌતજી રે, ખાવા એડો આએ મુંહીજે હાલ. મુંજ ભાકરશા પીર જ્યો આંઈ. (૨.) અસીની આંજે આશરે, ખાવા આંઈ આયો પ્રતીપાલ. મુંજ ભાકરશા પીર જ્યો આંઈ. (૩.) ખોલે રતનખાઈ વિનતી, ભેણું મુંકે લધો આએ લાલ, મુંજ ભાકરશા પીર જ્યો આંઈ. (૪.)

લાવણી.

નાડાપેમે અજખ ચોલીઆ, પીર આએ ભકાધારી; આશણુ આંજે આએ અલુપી, હં કર થીએતો જરી. (દોઢ.)

નીલે ગોડે આંઈ ચડો, પીર જગરૂપલ અશવારી; નીલા પીડા નેજ જ્યેરે પીર, ધજ ફરકે ગુલધારી. નાડાપેમે. (૧.) ધુંણેની અધીઆ ધ્રુપ ખવે, પીર કલમેજ આએ તવારી. વાંજ્યે ગર આંઈ

ત્રીઆ દેઓ, પીર આંજી ગત આચે નેઆરી. નાડાપેમે. (૨.) સરગા-
પુરી આંજી અજળ ભનઈ, મથે નિમ ઉભા આઈ નુરાંની; પીરલ
મુંહીજી જીઓ જીગમે, કુલ ભનઈ કુલવાડી. નાડાપેમે. (૩.) ખોલે
રતનખાઈ મુરસીધ મુંહીજી, મેરૂં કરેઓ મેહરખાંની; આંજી નિમાંણી
આંજે ધરજી, સોઆલ સુણો એ સવારી. નાડાપેમે અજળ
ઓલીઆ. (૪.)

કાફી.

તોસેની ધિલડી લધાઈ, પિછ કેસે નાચે સધાઈ, ધિલજી જાની
મોએલ મિઠા; મું તોસેં ધિજીડી લગાઈ. (દાઢ.)

તુંહીં કાભા તુંહીં કિભલા, કધમે શિશ નમાઈ. ધિલજી જાની મો-
એલ મિઠા મું તોસેં ધિલડી લગાઈ. (૧.) તુંહીં દેવલ તુંહીં દેરા,
નિત નિત દરશણ પાઈ. ધિલજી જાની (૨.) તુંહીં ગંગા તુંહીં જ-
મનાં નિર ગંગાજલ નાહી. ધિલજી જાની (૩.) ખોલે રતનખાઈ મુ-
રસીધ મુંહીજી; અંગ ભભુત રંમાહી. ધિલજી જાની મોએલ મિઠા, મું
તોસેં ધિલડી લધાઈ. (૪.)

કાફી.

મુરસીધ કેઓ મેહરખાંની, પીર આંજે મોં આચે નુરાંની. અલા
મુરસીધ કેઓ. (દાઢ.)

વદી વિલાયત પીર આંજી અલા, કયોતા સરગ સેલાંની. પીર
આંજે મોં આચે નુરાંની. (૧.) અધીઆની વાટ આચેની ઓખી
અલા, રાહ વતાયો રલાંની. પીર આંજે મોં આચે નુરાંની. (૨.)
દરશણ ખાતર પીર આંજે અલા, જીવતો તલખે દિઆંણી. પીર આં
જે મોં આચે નુરાંની. (૩.) ખોલે રતનખાઈ ભાકરશાતા અલા,
લખ લખ ફેરા થીઆં કુરખાંની. પીર આંજે મોં આચે નુરાંની. (૪.)

કાફી.

પીર વઢી વિલાયત વારો, પીર વઢી કરાંમત વારો; પીર ભાકરશાહા
સુંઆરો, ભચે સાંઈ ભાકરશા સુંઆરો. (દાદ.)

સરગપુરી આંણ અજબ ભનઈ, મયે નિમ ઉલા આંઈ તુરાની;
પુણેની અધીઆ ધુપ ખવેતા, નીલે નેજે વારો. પીર ભાકરશા સુંઆરો.
(૧.) સુંઆરો આંણ અજબ ભનેચો, પીર વઢી આચે કુંધરત વારો;
ખાશી નધી વિચ મિઠી આચે વીરડી, નીર જરેતો નેઆરો. પીર
ભાકરશા સુંઆરો. (૨.) અંધેકે પીર અખીજા દેચો, આંઈ દુખી-
આંજ દુખ લાયો; મુલકા મુલકમે પીર આચે પધરો, મુરીયેકે પેઆરો.
પીર ભાકરશા સુંઆરો. (૩.) ખુશી સાંણ રતનપાઈ ચે, આંઈ મુર-
સીધ મોચેલ દેખાડેચો; હથ ખધી અરધાસુંતી કરીઆ, પાંની સાંમું
નેઆરેચો. પીર ભાકરશાહા સુંઆરો. (૪.)

કાફી.

આંણ કીં વિસારીઆં મુંહીજે જનની જિગરકે, અલા આણે દિઈ તાં
વેચેડા; મુંજે ધિલડેમે પાંણ, સરતીડ આંણ કીં વિસારીઆં. (દાદ.)
પેલીની ખીત કે શા વો કારણ કુજડેલા, મુંની દુખે કે જનનીડા
વેઆની વિસારેલા; અલા આણે જોગીડે જોદીજી માંસે કેઈ કેન આણાં.
સરતીજી આંણ કીં વિસારીઆં. (૧.) તાંનાંને મીંણાં જનની મું તો-
લાચે સઠાતે લા, દુખને દુરાપો મિઠા મું તોલાચે દિઠોતે લા; અલા
આણે કે સાંણ કરીઆં મુંજે રવણ રેઆણ, શરતીજી આંણકીં વિસારી-
આં (૨.) મુંની ભાંયોતે જનની હચે મુંસાંણ હુંવા લા, જનંભ દંમ-
રેચો જોદીજી વોચે દુર વિંચેતા લા, અલા આણે માંકે મ જલેચો આંણ
વેંધી જાની સાણ, સરતીજી આંણ કીં વિસારીઆ (૩.) મુરસીધ મુંહીજે
મુંસે આંઈ વારજ હુંજ લા, ખોલે રતનપાઈ સાંઈ અલા મુંકે મ વિ-
સારજ લા, અલા આણે મુરસીધ પાંઈજે વિંચી દિસધીઅસ હાંણ સર-
તીજી આંણ કીં વિસારીઆં (૪.)

(૨૪)

કાફી.

મીર મધીનેજા આમ, તલપ લગી આચ્છે તમામ નભી; મહંમધ
ધોસત અલાજા, અલા મીર મધીનેજા આમ. (દોઢ.)

રોધીની માંધા રસુલજે, આંઠ ચુંમાંની મુધામ, નભી મહંમધ. (૧.)
હાજની હલેઆ હજતે, મધીને દશાણુ આચ્છે હાંમ. નભી મહંમધ (૨.)
મેરૂં કન્ન મિસકીનતે, ધિલકે થીચ્છે આરામ, નભી મહંમધ (૩.) જોલે
રતનખાઈ વિનતી, મું ધર આયા મિજમાન, નભી મહંમધ ધોસત અ-
લાજા, મીર મધીનેજા આમ. (૪.)

કાફી.

હુલણુજે પરીઆણુ, હિતેન રોંધીસ હાંણુ; ગોચરેચ્છો વછોડો હિન
પીરલજે, હુલણુજે પરીઆણુ. (દોઢ.)

હુલની મુંહીજે હીચ્છેમે સભેહી આંકે આચ્છે આણુ. અલાલા ગો-
ચરેચ્છો વછોડો (૧) વીર વઝાયોની વાંસલી, દિઈ વેચ્છો ધિલડેમે
ખાંણુ, અલાલા ગોચરેચ્છો (૨.) મોકલ દીજા મુંકે માડુઆ, ચ્ચોચીતો
શીધો પરીઆણુ. અલાલા ગોચરેચ્છો વછોડો. (૩.) જોલે રતનખાઈ
વિનતી, વેંધીસ જોગીણુ સાંણુ. અલાલા ગોચરેચ્છો વછોડો. (૪.)

કાફી.

લગો આચ્છ ૧૧માંણાકે નેહ, યાર તોજે વેરાગજે. (દોઢ.)
સુમર સેજતી સારીઆં, મું વટ રાત ન રેચ્છો. યાર તોજે વેરાગજે. (૧.)
ખાંણુલ ખુરેજ આઈઆં, અચ્ચી ધિલાસો કે દેચ્છો. યાર તોજે વેરા-
ગજે. (૨.) સુરજે પધેચ્છંમ સંધરો, જોગ જંનમજે દિઈ વેચ્છો. યાર
તોજે વેરાગજે. (૩.) જોલે રતનખાઈ વિનતી, હેદા સુરમ દેચ્છો. યાર
તોજે વેરાગજે. (૪.)

(૨૫)

કાફી.

આજે ફરાકમે દિસો ફાંની યાર, મુંજ મોઝેલ સજંધુ તોલ
ખાંની યાર, આજે ફરાકમે. (દોઢ.)

રાવલ મુંહીજ રંગમે રતા, હાઝે ભોણું તેકે દિસણલાઝે દાઢા
વાજ વિધા; સે અંધર ઉ તાકું કરે વેઠા, મું સુરત દિઠી આઝે સુભહાની
યાર. આજે ફરાકમે. (૧.) અખીઝન સાંમીઝ અખીઝ અઢાઝે,
મુંજ ધિલ ખિસે મિઠા મો મ લિકાઝે; મુંજ ધિલકે હાંણે યાર કીં મ
સિકાઝે, આઝ પસાં તોલ પેશાંની યાર. આજે ફરાકમે. (૨.) ભલે
આવેઆ સેણ મુંહીજે ગર, હાંણે મુંસે માણાં અઝે જાંની તું કીં મ
કર, આઝ કીં ન મટીધીસ તોજ ધર, મુંજેગ વિધો આઝે મુંજ જાની
યાર. આજે ફરાકમે. (૩.) ખોલે રતનખાઈ ઈશકમિજ, સેણ મુંતે
મિઠા સાંઈ આઈ રાજ હુજ; મુંજે સભેની તકસીઝ આઈ માફ કજ,
આઝે અવાં ધારા ધિવાંની યાર. આજે ફરાકમે. (૪.)

કાફી.

દાઢા પંધડા કંધીઅસ લા, જેદીઝ જાંનલ દિસંધી અલા, મુંહીજેડે
અધીઝ દાઢા પંધ એ અલા દાઢા પંધ. (દોઢ.)

છપર સાંણ ન હો સંગ મુંહીજે અલા, પેર ભરેને પુંઝધીસ અલા.
જેદીઝ જાંનલ દિસંધી. (૧.) આઝ નિમાંણી ઝો નેહ ન આંણાં
અલા, ધાલીઝ ધુજળીઝ કંધીઅસ અલા. જેદીઝ જાંનલ દિસંધી
અલા. (૨.) હિતે હાંણે રેંધીસ ઝો કીંનકીં ભલો મીઝાં, ગોલી
ધિઈ ગારીધીસ અલા. જેદીઝ જાંનલ દિસંધી. (૩.) ખોલે રતન-
ખાઈ ઝો મુરસીધ મુંહીજ અલા, કલમું પાક પડધીસ અલા. જેદીઝ
જાંનલ દિસંધી. (૪.)

કાફી.

અસલઈ લેખ લિખાઈ આઈઆં, મોહોભત તોણ માઈ મારઈ
આઈઆં. અસલઈ લેખ. (દોઢ.)

ફટ દિનોની ફિરાકજી, ધિલ અંધર એ મેં વારીઆં; ધિલ અંધર
આંઊં ગાઈ આઈઆં, મોહોભત. (૧.) મુઘ ભોળાંની હિન રાજમે
પુરીજી, એ મેં વારીઆં; પુરેજી આંઊં ખાઈ આઈઆં, મોહોભત. (૨.)
સચની પરજી આઈ પાંજુસે, જીવતાં મુંડીંજી મેં વારીઆં; જીવતાં
મુંડીંજી જલાઈ આઈઆં, મોહોભત. (૩.) ખોલે રતનખાઈ વિનતી,
તોની કારણ એ મેં વારીઆં; તોની કારણ આંઊં આઈ આઈઆં, મોહો-
ભત તોણ. ૪.)

કાફી.

મૌવલા મુરસીધ મિલાઈએ, મુંજે ધિલજી તું ગુંધર લાઈએ; આં
ધર અરજું કઈઆંતી, મૌવયા મુરસીધ મિલાઈએ. (દોઢ.)

માંજુકી મહંમદ જામજી, માંકે ચશમે સાંજી ચુંમાઈએ. આં ધર
અરજું કઈઆંતી. (૧.) પંજતન પાક અલાજી, માંકે રોધે સાંજી રસા-
ઈએ. આં ધર અરજું કઈઆંતી. (૨.) હજરત પીર મેલાંની, મુંજે
દુખજી તું દીઅડા લાઈએ. આં ધર અરજું કઈઆંતી. (૩.) ખોલે
રતનખાઈ વિનતી, માંકે કલમે સાંજી લદાઈએ. આં ધર અરજું કઈ-
આંતી. (૪.)

કાફી.

પીર ભગમેની વારા, મુંજી અખીએંતે દીઆં ઓતારા; ભલે આંઈ
ભેખ ભુઝાયાં, પીર ભગમે વારા. (દોઢ.)

પીરલ આંજી પેશાંનીતે, જાણે હીરા જલકેતા હજરરા. ભલે આંઈ
ભેખ ભુઝાયાં. (૧.) જલધારી જીઓ આંઈ, આંજી ગલેમે મોતીએંજી

(૨૭)

આગે મારા. ભલે આઈ ભેખ ભુઝાયાં. (૨.) શોભા આંજની જગમે,
મુંજ પીરલ આયો મોચારા. ભલે આઈ ભેખ ભુઝાયાં. (૩.) ખોલે
રતનખાઈ વિનતી, આઈની આયો અલાભ પેચારા. ભલે આઈ ભેખ
ભુઝાયાં. (૪.)

કાફી.

ચોરેની વેચા મા ચિત, વાટું નેચારીઆં વેઠી નિત. અરધજી
ચોરે વેચા મા ચિત. (દાદ.)

દાદની દુંગર લકીંગી, જલલ જગીઆં આંલાગે નિત. અરધજી
ચોરે વેચા મા ચિત. (૧.) સૈણની મુંહીજ સમી, અંજણ ઈધાં ભેણું
નિત. અરધજી ચોરે વેચા મા ચિત. (૨.) ભુલાએ વેચાની ભથકાર-
કે, ભેનર માંસે હી ભત. અરધજી ચોરે વેચા મા ચિત. (૩.) અધીંગી
છા અભથલતીકે ચે, આંજી પણ વેંધી ઊંની વટ. અરધજી ચોરે વેચા
મા ચિત. (૪.)

કાફી.

રાણલ રીજાએ દેચો મુંજે, પુંતલ પરચાએ દેચો; જેદીંગી શર-
તીંગી મુંહીકે, મુંજે રાંગલ મીજાએ દેચો. (દાદ.)

પર્ખન સાંણકખનમે, મુંજ કિસમત દેઘયો. જેદીંગી સરતીંગી. (૧.)
ભાએની દીઆં ભંભોરકે, મુંકે મોહોખત મારાયો. જેદીંગી સરતીંગી. (૨.)
દેર ચડી વેચા દુંધરે, મુંકે શુંરે જઘાયો. જેદીંગી સરતીંગી. (૩.) ખોલે
રતનખાઈ વિનતી, મુંતા અલખ જગાયો. જેદીંગી. (૪.)

કાફી.

સે દુખ દિઈ વેચા દેર દિઈ વેચા દેર, અલા ચો જગો અખડી-
આંનકે. (દાદ.)

અલાએ હેદી વેલ વણનમે, હી પાઈઆરી સો કેર. દિઈ વેચા

દેર. (૧.) અલાએ કુંડું રતા કપડા, મેંધી રતડા સો પેર દિઈ વેઆ
 દેર. (૨.) અલાએ નાલે સુજે સસઈ, જાત ન આણસો કેર. દિઈ
 વેઆ દેર. (૩.) અલાએ અધીઊં છાઅભધલતીફે એ, અમર રોધો સો
 કેર. દિઈ વેઆ દેર, અલા એા જગો. (૪.)

કાફી.

તું કીં અચીનીએ વરી, સમજ કાયા તું કીં અચીનીએ વરી.

(દોઢ.)

ધનની ધોલતણ આએ મમતા ગણેરી, ભેડી ન બધને ભરી રે.
 સમજ કાયા તું કીં અચીનીએ વરી. (૧.) રોજ રખજ નિમાજું
 પડજ, પંજતાં વખત પાંણ પડીરે. સમજ કાયા તું કીં અચીનીએ
 વરી. (૨.) પાંઊં બધી ને આંઊં ભંધગીતી કરીઆં, ઈમાન અલાતે
 ધરીરે. સમજ કાયા તું કીં અચીનીએ વરી. (૩.) હરધંમ હાશમશાની
 અવેલા, વેને તું મંનડા મરીરે. સમજ કાયા તું કીં અચીનીએ વરી. (૪.)

ભજન.

મનમાં સમજ રહી ધિલમાં સમજ રહી, કાયા કહે હું મનમાં સ-
 મજ રહી. (દોઢ.)

પીઠીની હંમારો પરદેશ વસે, માંડે જોખનીઊં જાએ છે વહી. જોજોરે
 પાઈઊં મારો જોખનીઊં જાએ છે વહી, કાયા કહે હું મનમાં સમજ
 રઈ. (૧.) આરે શરીરનું ખોટો ભરોસો, એને જમરા જશે લેઈ. કાયા
 કહે હું મનમાં સમજ રહી. (૨.) એક ધડી તમે અડગા મ રેજો,
 મારી પલની ખબર ન રહી. કાયા કહે હું મનમાં સમજ રહી. (૩.)
 સુરને પરતાપે ખોલે રતનપાઈ, મારે એક દાડે જાણું જ સહી. કાયા
 કહે હું મનમાં સમજ રઈ. (૪.)

(૨૯)

ભજન.

પ્રેમ પીઆલો મેં પીધોરે, જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલો પીધો. (દાદ.)
આરે જગતડાને જોધને વારોરે, અમર પછેડો ફેણે લીધોરે. જીઓ
સંતો પ્રેમ પીઆલો પીધો. (૧.) મારા શરીરનાં સરવે સુખડારે, તે
અમે તેઆગી દીધોરે. જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલો પીધો. (૨.) મારારે
મનડાને બહોરે સંમજવેઓ, જોગ જંગલનુંમેં લીધોરે. જીઓ સંતો
પ્રેમ પીઆલો પીધો. (૩.) ગુરને પરતાપેં જોલે રતનખાઈ, સરખા-
પુરીમાં કારજ સીધોરે. જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલો પીધો. (૪.)

ભજન.

પૂરણ ભગતી હું પાંમીરે. જીઓ સંતો પૂરણ ભગતી પાંમી. (દાદ.)
ભગતીનું બેઠ છે ભારીરે બાઈઓ, ભજનમાં મ રાખો ખાંમીરે.
જીઓ સંતો પૂરણ ભગતી પાંમી. (૧.) સોંસારીઆનાં સુખ મન-
માંહે સંમજ રહી, હરી રસ પીધાં બહોં નામીરે. જીઓ સંતો પૂરણ
ભગતી પાંમી. (૨.) સતગુરુ અમને મારગ વતાડેઆરે, કરપા કીધી છે
મારે સામીરે. જીઓ સંતો પૂરણ ભગતી પાંમી. (૩.) ગુરને પરતાપેં
જોલે રતનખાઈ, ગુર મડેઆ છે અંતર જામીરે. જીઓ સંતો પૂરણ ભ-
ગતી પાંમી. (૪.)

ભજન.

કેમ કરીઓરે હવે કેમ કરીઓ, ખાંણ લાગારે ગુરનાં. હવે કેમ કરીઓ.
(દાદ.)
વાલેડે અમને ખાઈજારે વેરાગણ કીધાં, રાંમની ફોળુંમાં હારે રાં-
મની ફોળુંમાં હવે જાળને ફરીઓ. ખાંણ લાગારે ગુરનાં હવે કેમ ક-
રીઓ. (૧.) શૂરા થઈને હવે સનમુખ લડીઓ, શિરા ઉતારી સતગુ-
રને દઈઓ. ખાંણ લાગારે ગુરનાં હવે કેમ કરીઓ. (૨.) સાધુ દેખીને

મારો મનડો મોયો, દુખડા દેખીને હવે શું ડરીએ. ખાણુ લાગારે ગુરનાં હવે કેમ કરીએ. (૩.) સારા ભોજનીઆં અમેરે સરવેજ મેલેઆં, ટાઢા દુકડા માથે શુકર કરીએ. ખાણુ લાગારે ગુરનાં હવે કેમ કરીએ. (૪.) ગુરને પરતાપે ખોલે રતનખાઈ, ભાવે ભગતીમાં હવે જાઈને ભડીએ. ખાણુ લાગારે ગુરનાં હવે કેમ કરીએ. (૫.)

ભજન.

બે ભારી રે માથે બેછે ભારી, મારા સતગુર અમને મ મેલો. માથે બે ભારી. (દાદ.)

માહાધરીઆ વિચે ખેડલી જુલે વાલા, છુડવા મ દેજે. હારે છુડવા મ દેજે એને લેજે તારી, મારા સતગુર. (૧.) કેમ રીસાણા તમેરે કહોને ઓધવજ, ચિંતા રાખોને હવે મેલુ મારી. મારા સતગુર. (૨.) મારારે અવગુણ તમે રદ મ ધરજે, તારો ભરોસો છે અમને ભારી. મારા સતગુર. (૩.) ગુરને પરતાપે ખોલે રતનખાઈ, તમે જીતેઆને હવે હુંતો હારી. મારા સતગુર. (૪.)

ભજન.

સાધુડાનું સંગ કીધો, જોગીડાનું સંગ કીધો; હજડો હરી લીધો, મા મેં સાધુડાનું સંગ કીધો. (દાદ.)

ભગતીતાણું રંગ લાગો, મનનું અલેમાન લાગો; ગુર મડેઆ ગિરનારી, જોણે મુંને સાનમાં સમજવી દીધો. સાધુડાનું સંગ કીધો. (૧.) ગુર મુજપર મેહુર કીધી, અમરત વાંણી મને દીધી; મરણ તાણું ભચે ભાંગેઓ, પ્રેમનું પીઆલો પીધો. સાધુડાનું સંગ કીધો. (૨.) હરખે અમને હરી મડેઆ, સરવે મારા કારજ સરેઆં; દાસી જાણી દયા આણી, પીઆલો મારે હાથે દીધો. સાધુડાનું સંગ કીધો. (૩.) આજ અમે આનંદ પામેઆં, હરી રૂપે આવેઆં; ગુર પરતાપે ખોલે રતનખાઈ, સંસાર સરવે તેઆગી લીધો. સાધુડાનું સંગ કીધો. (૪.)

(૨૧)

ભજન.

પ્રહતી ખેડી સતગુર તારશેરે, લઈ ઉતારે ભવ પાર. પ્રહતી ખેડી
સતગુર તારશેરે. (દોહ.)

સમરેઆ વિનેઆ કેઆંથી પાંમરોરે, ભગતી છેરે ખંનાં કેરી ધાર,
પ્રહતી ખેડી સતગુર તારશેરે. (૧.) ચેતી વિચારીને ચાલનેરે, પ-
હરો જમરાની માર. પ્રહતી ખેડી સતગુર તારશેરે. (૨.) સંગતું
કરીએરે સાઆ સંતનીઊરે, ખોટોછેરે સંસાર. પ્રહતી ખેડી સતગુર તા-
રશેરે. (૩.) ખોલે રતનખાઈ વીનતી રે, ગુરુછે હૃદયેા કેરો હાર.
પ્રહતી. (૪.)

ભજન.

જંગલ વસાયો જોગીએરે, આરાણ કીધાં જઈ પાર. જંગલ વ-
સાયો જોગીએરે. (દોહ.)

મઢીરે ખનાવી ગુર તારા નાંમનીરે, કરમે લખેઓ કિલતાર. જંગલ
વસાયોરે જોગીએરે. (૧.) ગાયલ કીવો મારો પાંજરોરે, નિશચે
કરો નિરધાર. જંગલ વસાયો જોગીએરે. (૨.) સુરતા લાગીરે હરી
તારા નાંમનીરે, પાવડી મારીછે પરાંણ. જંગલ વસાયો જોગીએરે. (૩.)
ખોલે રતનખાઈ વીનતીરે, પાંધો ધરંમની પાર. જંગલ. (૪.)

ભજન.

માનસરોવર જઈએ, કુડીરે કાયા માનસરોવર જઈએ. (દોહ.)
હંસલાની સાથે સંગતુંજ કરીએ વીરા, ભેગા ખેસીને મોતી ચુંગીએ.
કુડીરે કાયા માનસરોવર જઈએ. (૧.) સાધુની સંગતે સાધુ કેવા-
ઈએ વીરા, નિત ગંગાજમાં નાઈએ. કુડીરે કાયા માનસરોવર જ-
ઈએ. (૨.) માહુલારે મનડા તું કેમ જુલો વીરા, દરશણ ગુરુજનાં

કરીએ. કુડીરે કાયા માનસરોવર જાઈએ. (૩.) ગુરને પરતાપે ખોલે
રતનખાઈ વીરા, ભવસાગરથી તરીએ. કુડીરે કાયા માનસરોવર જા-
ઈએ. (૪.)

ભજન.

નવ મંહીના ઓધરમાં તું જીલો, વણજરા વાલંભ તું આવી કેમ
જીલો. (દાદ.)

આરે સોંસારીઆમાં ખઉરે લોભાણું વીરા, તેમાંતે શું હવે કુલેઓ.
વણજરા વાલંભ તું આવી કેમ જીલો. (૧.) સંતનું સંગ તુંને સારો
જ લાગે વીરા, ચોરેઆસીનું ફેરો ધરેઓ. વણજરા વાલંભ તું આવી
કેમ જીલો. (૨.) નિશચે તુંને નથીજ રેવું વીરા, હાઈડો તારો કેમ
કુલેઓ. વણજરા વાલંભ તું આવી કેમ જીલો. (૩.) ગુરને પરતાપે
ખોલે રતનખાઈ વીરા, વરતો વિઠ્ઠલરાયને વરેઓ, વણજરા વાલંભ તું
આવી કેમ જીલો. (૪.)

ભજન.

તારી માયા લાગી તારી મોરલી જરે વાગી, મારા જંમલનારે જોગી
મુંને તારી માયા લાગી. (દાદ.)

ભગયું તારો ભેખ મુને દીધો કપદેશ, તમે એવાછે અનુરાગી.
મુંને તારી માયા લાગી. (૧.) જોગણુ મુને દીધી, હવે મેલી કેમ
દીધી, મેંતો સંસાર સરવે તેઆગી, મુંને તારી માયા લાગી. (૨.) ખોલે
હું પધાણી, તારી અમરત લાગી વાણી, મારા શામછો સોઆગી, મુને
તારી માયા લાગી. (૩.) રતનખાઈ ખોલે પ્રીતમ પેઆરા, દરશણ
દેઓને મોરલી વારા, ભગતી મેંતો માગી, મુને તારી માયા લાગી. (૪.)

(૩૩)

ભજન.

સરગાપુરીમે ભગમે વારા વારા, જોગી સરગા પુરીમે ભગમે વારા. (દોહ.)
 સરગાપુરીમે રે હાં, નિમ નુરાની ખાવા; પનડાતાં આંઈન મરજે
 મારા મારા, જોગી સરગાપુરી. (૧.) ધુણેની અગીઆરે હાં, તખત
 ખિરાજે ખાવા; નિમ ઉલા આંઈ મથે નેઆરા નેઆરા, જોગી સરગા-
 પુરી. (૨.) ખારેની કુંઢતે રે હાં, ગુંથુજ હયોતે ખાવા; છુટા ઉતે
 નીરેજ નારા નારા, જોગી સરગાપુરીમે. (૩.) પંજેરેજે પિરમેરે હાં,
 આસણ અલુપી ખાવા; ધેવે જુનેજ ઉતે પાડા પાડા, જોગી સરગા-
 પુરી. (૪.) ઘોસને ભાવધી હાં, ભાવલ હક ખાવા; નેકે આયો આંઈ
 ઘણા પેઆરા પેઆરા, જોગી સરગાપુરી. (૫.) ખાલકો ખોલેઓ રે હાં,
 મુંજતું રતનખાઈ; તમે જાળે પગે પારા પારા, જોગી સરગાપુરી. (૬.)

ભજન.

કીન છદીઆ આંજે છેડો છેડો. પીરલ કીન છદીઆ આંજે છેડો.
 (દોહ.)

અમરની ઈધોરે હાં, જટ ઈલાહી ખાવા; કોએન હલંધો ભેડો
 ભેડો, પીરલ કીન છદીઆ આંજે છેડો. (૧.) હિન ની કાયા જરે હાં,
 કેડો ભરોસો ખાવા, કચી મટી જો આએ દરો દરો; પીરલ કીન છ-
 દીઆ આંજે છેડો. (૨.) મોતની ટાણેરે હાં, કલમું પડાઈજ ખાવા;
 ઈધો જમે જો ઉતે ગેરો ગેરો. પીરલ કીન છદીઆ આંજે છેડો. (૩.)
 ગુરને પ્રતાપે રે હાં, ખોલે રતનખાઈ; થોધો મહંમથ સાંજુ મેડો મેડો,
 પીરલ કીન. (૪.)

ભજન.

સમજ સમજ મનડા મારા મારા, જીવડા કોએન સંગાતી તમારા.
 (દોહ.)

કેટલાક દિન તું રેઓરે ગુફામાં, કેટલાક દિન તું ફરે પારા પારા.

(૩૪)

જવડા કેએ ન સંગાતી તમારા. (૧.) હાથીએ ગોડાને પલંગને પાલખી, છોડ ચલેંગા નર તું પારા પારા. જવડા કેએન સંગાતી તમારા. (૨.) માત પિતા તમને મુકીએ દીધાં, સરવે સગાની હોવા સારા સારા. જવડા કેએ ન સંગાતી તમારા. (૩.) ખોલેઆં ભાકરશા નામ સમરલે, ઇસી ભીચ હોએંગા ઉકારા ઉકારા. જવડા કેએ ન સંગાતી તમારા. (૪.)

ભજન.

તોસે ધેઆન લગો ધિલ ધેવાના, તોકે ધેઆન લગો; મન શુમાના તું ભાઈ સમજ સમજ મસતાનાજી. (દોહ.)

સતગુરૂકી સેવા કર લે, મટ જવે માન શુમાના. તું ભાઈ સમજ સમજ મસતાનાજી. (૧.) લાલ હીરેધી જોલી ભરંધે, ભરંધે જવેરંધા પાંનાં. તું ભાઈ સમજ. (૨.) કેઈ કિરીકે સંગ ન રંગમે, ધૂર ધૂર કેરા ધેઆનાં. તું ભાઈ સમજ. (૩.) જાઆં અમારો સાહેલો ખિરાજે, તીઆં વાગે છે નોભત નીશાનાં. તું ભાઈ સમજ. (૪.) ખોલેઆં ભાકરશા સુરતા રખલે, ધરલે ધણી કેરા ધેઆનાં. તું ભાઈ સમજ સમજ મસતાનાજી. (૫.)

ભજન.

કાયા કારણ ભેખ લીધો, એ રાણાજી મેંતો કાયા કારણ ભેખ લીધો. (દોહ.)

રમતો ને ભમતો જોગી આવેએરે આંગણીએ, દાસી જાણીને દર-રાણુ દીધો. એ રાણાજી મેંતો કાયા કારણ ભેખ લીધો. (૧.) ગિરધર વંનેઆ મુને ધડીએ ન ચાલે, હરિરસ ઘોરી ઘોરી પીધો. એ રા-ણાજી. (૨.) ઈ રે કામણુ મારે કનુડે કીધાં, સૈસાર મેલીને નેડો કીધો. એ રાણાજી. (૩.) ગુરને પ્રતાપે ખોલે સ્તનખાઈ, જંગલમાંહે દેરા દીધો. એ રાણાજી મેંતો કાયા કારણ ભેખ લીધો. (૪.)

ભજન.

તારી થતિ છે ખાવા નેઆરીરે, સાંકડી શેરીમાં મુંને સતગુર મહે-
આરે. (દોહ.)

એ વાલા સાસ ઉસાસે સમરણુ કરીએરે, નર તો દીઠા છે નિરાધારી
રે. સાંકડી શેરીમાં મુંને સતગુર મહેઆરે. (૧.) એ વાલા આરે કાયા
માહે હરિ સમાણારે, જાપ જંપો નર નારીરે, સાંકડી. (૨.) હેતે ક-
રીને તમે હરિરસ વોરેરે, શોભા ભની છે એની સારીરે. સાંકડી. (૩.)
એ વાલા ગુરને પ્રતાપે બોલે રતનખાઈ, સુરતા લાગી છે ખાવા તારીરે.
સાંકડી શેરીમાં. (૪.)

ભજન.

ધેખો યારો રે અમર નહી રેણાં, એક ધિન જંગલ ભસાના હોણ.
(દોહ.)

માત પિતાકી સેવા કરલે, જનત તેરા મકાના હોણ. ધેખો યારો. (૧.)
ધોલત ધુનીઆં કામ ન આવે, ઉસમે કીર્તિ લપટાનાં હોણ. ધેખો. (૨.)
સતગુરકી સેવા કરલે, મટજવે મનકા ધુમાના હોણ. દેખો યારો. (૩.)
ગુરને પ્રતાપે બોલે રતનખાઈ, ધરલે અલખ કેરા ધેઆંના હોણ.
દેખો યારોરે અમર નહી રેનાં. (૪.)

ભજન.

જનં જલાકે જોગી ખાક લગાઈ, જનં જલાકે યારો, ખાક લગાઈ,
અભરો ધેઅંધન ગુરકા ધરનારે. (દોહ.)

અલે ભીચ ખડ્ડની અલકી શીલાગિંગીરે, મુજકું યારો અભ કેઆ
કરનારે. જનં જલા કે જોગી ખાક. (૧.) જુઠા પ્રસાર હએરે લોકોરે,
આખર યારો હએ મરનારે. જનં જલાકે. (૨.) સાચે ધણીકી સેવા

કરેલે, ઇસરે ધુનીઆસે યારો ધુર રેનરિ. જાન જલાકે. (૩.) ગુરને પ્રતાપે ખોલે રતનખાઈરે, કલમાં નભીકા હરધમ પડનારે. જાન જલાકે. (૪.)

ભજન.

દેખો યારો ગુરજસે ધેઆન લગાઈ, જુઠી સૈસારકી સગાઈ. દેખો યારો ગુરજસે ધેઆન લગાઈ. (દોહ.)

ઇસરે કાયામે ભાગ ભગીઆ, કુલ રહી કુલવાડી; ઇસરે વાડીમે જોત જલત હુએ, હીરા રતન મએ નેપાઈ. દેખો યારો. (૧.) જોગન હોકે ભેખજે લીઆ, પ્રીતમ તેરી પેઆસી; સતગુર મેરે કાંનજ કુંકેઆ, સુરતામે સુરતી મીલાઈ. દેખો યારો. (૨.) કુટમ કભીલો કામ ન આવે, સંગ નહીં કેવે સાથી; ઇસરે ધુનીઆમે થિર નહીં રેણાં, માઠીમે માઠી મીલાઈ. ધેખો યારો. (૩.) જંગલ દેરા મએનેજે ધીઆ, આપર હુએ એકલાઈ; ગુરને પ્રતાપે ખોલે રતનખાઈ, અગમ ભેદ ઇલાહી. દેખો યારો ગુરજસે ધેઆન. (૪.)

રાસડો.

હારે સંતો આવો હમારા દેશમાં, તમને સોંપી દઈએ શિશારે; વાલેડા અમેરે જોશું તમારા જોગનેરે. (દોહ.)

હારે સંતો અમેરે જોગણુ તમે જોગીઆરે, મુને હીરલો લાધો છે રે જંગલમાં. અમેરે જોશું તમારા જોગનેરે. (૧.) હારે સંતો ભાકરશા સાંમી તમને વિનંતરે, તમે આવી ખેસો કાંમરે વાલેડા. અમેરે જોશું તમારા જોગનેરે. (૨.) હારે સંતો ધનરે ગુર તમારી માતાનેરે, મુને દીધો ભગતીનું પ્રેમરે વાલેડા. અમેરે જોશું તમારા જોગનેરે. (૩.) હારે સંતો ખોલેઆ રતનખાઈ વિનંતરે, તમે વેલા પધારો શામરે વાલેડા. અમેરે જોશું તમારા જોગનેરે. (૪.)

ભજન.

નહીરે જીવન કેરી આશરે, ગિરનારી બાવા નહીરે જીવન કેરી
આશ. (દાદ.)

અભતો ગુરજી મેરે સનમુખ રેના બાવા, મઝ્યે હું જોગન તેરે
પાસરે. ગિરનારી બાવા. (૧.) ધુણી પાનીકીમે સેવા કરંગી બાવા,
મઝ્યે હું તુમારી દાસરે. ગિરનારી બાવા. (૨.) તેરી જટામે મુજકું
રખીઆરે બાવા, જમરા આવેગા મેરે પાસરે. ગિરનારી બાવા. (૩.)
ગુરને પ્રતાપે ખોલે રતનપાઈ, કરપા કરો દિનનાથરે. ગિરનારી બાવા. (૪.)

ભજન.

સાધુ શરણે આઈ સમજ મન, જોગી શરણે આઈ. હોજી હોજી. (દાદ.)
શૂરા હોએસો સનમુખ લડે, કાયર કિઆ લડે ભાઈ હોજી હોજી;
સતગુર જિસકુ પૂરા મળીઆ, અંદર જોત જગાઈ. સમજ મન જોગી
શરણે આઈ હોજી હોજી. (૧.) તનકી તેરી તસલી કરલે, મનઠી
કરલે માળા હોજી હોજી; હીરલા મેરે હાથજ આયા, અભતો દરશણ
પાઈ. સમજ મન જોગી શરણે. (૨.) પલ પલ તેરો અવસર જાવે,
મૃતે નિધ ન આઈ હોજી હોજી; અલ તું તેરા સાંઈ સમરલે, નિત
ગંગાજલ નાહી. સમજ મન જોગી શરણે આઈ હોજી હોજી. (૩.)
અભતો મુજકુ સંમસેં મીલના, હીઆ ન અપનાં કોઈ હોજી હોજી;
સંત પ્રતાપે ખોલે રતનપાઈ, ધેઆંન ગુરસે લગાઈ. સમજ મન જોગી
શરણે આઈ. (૪.)

કાફી રાગ હોરી.

પીઆકે અજબ હૈયે નૈનારે, ટુમ સુનો મોરી બેનાં. પીઆકે અ-
જબ હૈયે નૈના. (દાદ.)

જોગન હોકે ભેખ જો લીઆ, ઈતનાં સંદેશા કૈનારે. ટુમ સુનો

મેરી બેના, પીઆકે. (૧.) ઉડજાકામ પીઆકી ખપરલા, કબ હોઅેગા
મેરા મિલનારે. તુમ સુનો મેરી બેનાં પીઆકે. (૨.) તુમ પરદેશી દૂર
રહોગે, હમકું દરશણ દેનારે. તુમ સુનો મેરી બેના. પીઆકે. (૩.)
કહેત રતનખાઈ મુરસીધ મેરે, ગુરજીકે કહેનેમે રેનારે. તુમ સુનો
મેરી બેના, પીઆકે અજખ હુઅે નેના. (૪.)

હારી.

ગુરકી ગત હુઅે નેઆરી, પીઆપર મેં જાગી વારી. ગુરકી ગત
હુઅે નેઆરી. (દોહ.)

કાનુમેં કુંડલ ગલે ખીચ સચ્ચેલી, મઅે હું જોગન તુમારી; આવોરે
પીઆ હમસે ચોસર ખેલો, તુમ જીતે મઅે હારી. પીઆપર મેં જાગી
વારી, ગુરકી ગત હુઅે નેઆરી, (૧.) સોનેકા પીઆ પાલણા ખનાં-
જાગી, હીરે જવેરંધી દારી; ઉસમેં મેરે જોગીકું જુલાજાગી, મઅે હું
જુલાવન હારી. પીઆપર મેં જાગી વારી, ગુરકી ગત હુઅે ને-
આરી. (૨.) હાથુંપર મેંદી મુખપર લાલી, અંખીઆં મુજે લગી
પેઆરી; ભવર તુમારે અજખ રંગોલે, મિલનેકી કરો તથઆરી. પી-
આપર મેં જાગી વારી, ગુરકી ગત હુઅે નેઆરી. (૩.) કહેત રતન-
ખાઈ મુરસીધ મેરે, ઇતની અરજ હમારી; પીઆ હમકું દરશન દીજે,
અખ ગુરજીકી હુઅે ખલેહારી. પીઆપર મેં જાગી વારી, ગુરકી
ગત હુઅે નેઆરી. (૪.)

કાફી રાગ જોગી.

મેરા રમતા જોગી ધર આયા, લલા મેરા રમતા સામી ધર આયા.
(દોહ.)

જોગી મેનસી હુઅે નગરી તુમારી, લલા જોગી મેન મંગ દિલ
લખાયા. મેરા રમતા જોગી. (૧.) તેરી તરાવીર નજર નહીં આતી,

(૩૬)

બલા મુજકું ઈશકુંકા રંગ લગાયા. મેરા રમતા જોગી. (૨.) જોગી
માશુક પેચારે હમારે, બલા કીજીં આશકુંકા ધિલજલાયા. મેરા રમતા
જોગી. (૩.) કહેત રતનખાઈ મુરસીધ મેરે, બલા મુજકું મુરસીધને
રાહા બતાયા. મેરા રમતા જોગી. (૪.)

કાફી રાગ જોગી.

મેરા ખાલંમ હો ગિચ્ચા જોગી, બલા મેરા આશક હો ગિચ્ચા જોગી.
(દાઢ.)

જોગી જલદી મિલો પીચ્ચા હમસે, બલા ભડે પીરુંકું જાકે મના-
છીંગી. મેરા ખાલંમ હો ગિચ્ચા જોગી. (૧.) તેરી તશવીર મુજે લગી
પેચારી, બલા મેંતો ગલેકા હાર હો જાછીંગી. મેરા ખાલંમ હો ગિચ્ચા
જોગી. (૨.) જોગી સંગ તુમારે ચલુંગી બલા, જોગી અંગ ભલુત
લગાછીંગી. મેરા ખાલંમ હો ગિચ્ચા જોગી. (૩.) કહેત રતનખાઈ
આચ્ચો મુરસીધ મેરે, બલા મેં તો કુલુંકી સેજ ખિછાછીંગી. મેરા ખાલંમ
હો ગિચ્ચા જોગી. (૪.)

જોગી રાગ ફરેચ્ચો.

મેરા જોગી મુસાફર આચારે, લગન લગી તેરે નામકી મેરા જોગી.
(દાઢ.)

ખાક લગાઈ પીચ્ચા તેરે નામકી, મેરે ગલેમે ખદૂની પેનાયારે. લ-
ગન લગી. (૧.) એસા મેં જાનતી તો ખીત ન કરતી, મેરે દિલ
પર ધાગ લગારે. લગન લગી. (૨.) કળસે ખડી પીચ્ચા અરજ ક-
રતી, મુજે ભંનમે કાહેકું રૂલાયારે. લગન લગી. (૩.) કહેત રતન-
ખાઈ મુરસીધ મેરે, મહેલુંમે રંગ લગાચારે. લગન લગી તેરે નામકી
મેરા જોગી. (૪.)

જેગન રાગ ફરેઓ.

કેન દેશસેં આઈ ખેરાગન મેરી, કેન દેશસેં આઈ. જનમકી જેગન કેન દેશસેં આઈ. (દાદ.)

ઉતારે ખંડકા મેં હું જેગી, કાકી ખખર તું ને લાઈ. ખેરાગન મેરી. (૧.) કાનુમે કુંદલ મુખ પર મોરલી, શિર પર છતર ઢરાઈ. ખેરાગન મેરી. (૨.) મએ હું મુઆફર, તેરે વતનકી ખાકમેં ખાક મિલાઈ. ખેરાગન મેરી. (૩.) કહેત રતનખાઈ મુરસીધ મેરે, કરે મિલનકી તઈઆરી. ખેરાગન મેરી. (૪.)

જેગી ઇજ રાગ.

જેગન ખનકર આઈ, મેરા રમતા જેગી, જેગન ખનકર આઈ, મેરા પેઆરા જેગી જેગન ખનકર આઈ. (દાદ.)

જેગન ભઈ જખ કેઆ ફલ પાઈ, અંગ ભમુત રમાઈ. મેરા રમતા જેગી. (૧.) કાંહાં હએ તુંમારા વતન ઠીકાંનાં, તેરે ઇશકું ને મુજકું જલાઈ. મેરા રમતા જેગી. (૨.) હાથમેં જેલી કમર કછેટી, સઈઆંને ધિલડી લુટાઈ. મેરા રમતા જેગી. (૩.) કહેત રતનખાઈ મુરસીધ મેરે, મુખપર મોરલી ખનઈ. મેરા રમતા જેગી. (૪.)

ભજન.

અરે મીરાંખાઈ છોડીદે છોડીદે કાંઈ ખાના કેરી લાજ, ખાના-નીઠાં લાભું સામળીઓ વાલો રાખશે. (દાદ.)

અરે મીરાંખાઈ જનમેઆરે જનમેઆં કાંઈ સાતમ સોમવાર, રાઘે-ડાનાં કુલમાં મીરાંખાઈ અવતરેઆં. (૧.) અરે મીરાંખાઈ આહુંરે આહું તમને સોલે રાણુગાર, તુલસીની માલા એ મીરાંખાઈ દૂર કરે. (૨.) અરે રાંણાજી નથીરે જેતાં તારા સોલે રાણુગાર, તુલસીની માલા એ રાણા મારે રદે વશે. (૩.) અરે મીરાંખાઈ લજવેઆરે

(૪૧)

લજ્જેઆં તારાં માનેરે ખાપ, કુટંબનેતો લજ્જેઆં એ આહરે તારાં
સાસરાં. (૪.) અરે રાણાજી નથીરે લજ્જેઆં મારા માઈને ખાપ,
કુટંબને તો નથી જલજેઆં સાહેર મારાં સાસરાં. (૫.) અરે મીરાં-
ખાઈ કેથ રેઆં છે કાંઈ રજપુતોનાં રાજ, વખડા દધને રાણું તમને
મારશે. (૬.) અરે મીરાંખાઈ પેલો પીઆલો કીધો જમણેરે હાથ.
ખીજેરે પીઆલે વડ મંદણુ ફુલેઆં. (૭.) અરે મીરાંખાઈ ત્રીજે પી-
આલે ઉતરેઆં શ્રીભગવાન, ચોથેરે પીઆલે વખડા આરોગિઆ. (૮.)
અરે મીરાંખાઈ આલેઆછા તમે માજમ રાત, દુવારકાંને મારગે એ
મીરાં રથ જોડેઆં. (૯.) અરે રાણાજી મારા સાધુડાને દુઆરકાંની છાપ,
મારે રે છાપુ એ ધંણી તારા નામનીજા. અરે મીરાંખાઈ છોડીદે. (૧૦.)

ભજન.

લાલ વેરાગણુ થઈશું રાણાજી, અમે જોગ વેરાગણુ થઈશું. (દાદ.)
જોગીરે મેડી અંમને નહી જોઈએ રાણાજી, છાજલ જુપડામાં
રઈશું; રાણાજી અમે લાલ વેરાગણુ થઈશું. (૧.) સોનાની થારી
અંમને નહી જોઈએ રાણાજી, કુટલ તુંખડામાં જમશું. રાણાજી અમે
લાલ વેરાગણુ થઈશું. (૨.) હીરને ચીડ અંમને નહી જોઈએ રા-
ણાજી, ભગમાંતે લુગડાં કરશું. રાણાજી અમે લાલ વેરાગણુ થઈશું. (૩.)
ખાઈ મીરાં કહે છે પ્રેમુ ગિરધરના ગુણુ, સંતુનાં અરાયુંમાં રઈશું.
રાણાજી અમે લાલ વેરાગણુ થઈશું. (૪.)

ભજન.

જમનાંને આરે હો સખી, હુંતો ભુલી કાંઈ મોતીડાનું હાર; વાલં-
ભજી હુંતો ભુલી કાંઈ હઈડા કેરો હાર, જમનાંને આરે હો સખી
હું તો ભુલી. (દાદ.)
એક એક મોતી મારે સવા સવા લાખનું રેહાં, તેનું રે ગડવેઓ
નવસરોહાર. જમનાંને આરે. (૧.) સાસુડી ભુઠી મારી નણુધ હડી-

હી રેહા, એ નાંનરીઓ દેવરીઓ દેશે ગાર. જમનાંને આરે. (૨.)
જરજમનાંને આરે રાશરઓ રેહા, સોલસો રે ગોપીભાંહે રૂડો કાન.
જમનાંને આરે. (૩.) ખાઈ મીરાં કહે છે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ રેહાં,
એ હું તો તમને ભજીને થઈ છું પાર. જમનાંને આરે. (૪.)

ભજન.

સદા આનંદમે રેના મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી ખાવા કેઆ
દિલગીરી સદા આનંદમે રેનાંજી. (દાદ.)

કલુક ચડનાં વારી અલલ વછેરા, કલુક પેઆધે પાંજી અલનાં. મેરે
સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૧.) કલુક ખાનાં વારી કુધ મલીધા,
કલુક દંદા દુકડા ખાનાં. મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૨.) કલુક
પેરનાં વારી શાલ ધુશાલા, કલુક લંપોટીમે રેનાં. મેરે સાંઈ અલા લા
કરનાં ફકીરી. (૪.) કલુક સોનાં વારી સેજ પલંગ પર, કલુક ગોધરી
ઓરડેનાં. મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૫.) ખાઈ મીરાં કહે
પ્રભુ ગિરધરના ગુણ, ચરાગુ કમલ ચિત ધરના. મેરે સાંઈ અલા લા
કરનાં ફકીરી ખાવા કેઆ દિલગીરી. (૬.)

ભજન.

કેઆં વશીઓ ભઈ અમે કેઆં ફરીઓ દમ લાગોરે દુંગરમાં. એ
અમે કેઆં વશીઓ રે. (દાદ.)

ઉડવાને જઈઓ અમે ઉડીન રાકીઓ વાલા, ખેસી રઈઓ તો અમે
ખરી મરીઓ. દમ લાગોરે દુંગરમાં. (૧.) વનડા મેળીને અમે કેઆં
પણ જઈઓ વાલા, અવસર આવે તો અમે ટાણે વરીઓ. દમ લાગોરે
દુંગરમાં. (૨.) સગાં કુદમની કુદી છે માયા વાલા, તેને મેળીને અમે
લેગા ફરીઓ. દમ લાગો રે દુંગરમાં. (૩.) ખાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિર-
ધર ના ગુણ વાલા, સંતુનાં ચરણું માંહે શિર ધરીઓ. દમ લાગોરે
દુંગરમાં. (૪.)

ભજન.

લાગો મારો નેહલો કાં છોડો રાંણાજી કાં મેલ રાંણાજી, હું જન-
મની જોગણ છઠી હું હું જી. (દોઢ.)

સતી આવેચ્યા પરાણલે ને માંગે વસતુ ઘો ચાર, ધુંળી પાંણીનેરે
સાથરો; એને સપત ગરડા કેરા અંનરે રાણાજી અંન રાણાજી, હું
જનમની જોગણ છઠી હું હુંજી. લાગો મારો. (૧.) હાંજી હાંજી શું કરેને
હાંજી કરે ધરનાં કાંમ, રોમે રોમે રાંમ રંમી રીચ્યા; એને કુલડા કેરીઝી
વાસુ રાંણાજીરે વાસ રાંણાજી, હું જનમની જોગણ છઠી હું હુંજી.
લાગો મારો નેહલો. (૨.) મીરાં મોલેથી ઉતરેચ્યાંને રાંણે પકડી છે
ખાચે, શિર રે કાપીને મીરાં ફેંકી દીધાં એને સામળીચોરે સંઘાતી
રાંણાજી સંઘાત રાંણાજી, હું જનમની જોગણ છઠી હું હુંજી; લાગો
મારો નેહલો. (૩.) પાધર તંપુ તાંણેચ્યા, ને દેરા દિધાં આસમાન,
રાંણુને મીરાં ધોનું એક થીચ્યાં, એને જાણું મલારને અંનરે. રાંણાજી
અંનર રાંણાજી, હું જનમની જોગણ છઠી હું હુંજી, લાગો મારો
નેહલો. (૪.) મીરાં જયા મીણતાંને સઃસરીચ્યાં ચીતરોડ, મીરાંને
ગુર ગરધર ભેટીચ્યા એણે નવ કરોડ નાગનાં ધર નાયેચ્યા રાંણાજી-
રે નાથ રાંણાજી, હું જનમની જોગણ છઠી હું હુંજી, લાગો મારો
નેહલો. (૫)

ભજન.

નિત નિત ભજ્યે તારો નામ તારો નામ તારો નામ રે, પ્રેમ
થકી અમને પ્રભુ મરેઆરેજી. (દોઢ.)

અનડોન ભાવે નેણે નિધરાન આવે વાલા હાં, સેજે પધારો મારા
શાંમ મારા શાંમ મારા શાંમરે. પ્રેમ થકી અમને પ્રભુ મરેઆં-
રેજી, નિત નિત ભજ્યે. (૧.) ગોકુલ ગામમાં ઘેલી ફરું ધું વાલા
હાં, કાંતા જુલી ધું ઘેલા કાન ઘેલા કાન ઘેલા કાનરે, પ્રેમ થકી અમને

પ્રભુ મડેઆરેજી, નિત નિત ભજ્યે. (૨.) આતમ મારે તમ વિ-
નેઆં તલખે વાલા હાં, મોહન મિલેઆની મુંને હાંમ ધણી. હાંમ હધડે
હાંમરે, પ્રેમ થકી અમને પ્રભુ મડેઆરેજી, નિત નિત ભજ્યે. (૩.)
ખાઈ મીરાં કહુ પ્રભુ ગિરધરના ગુણ વાલા હાં, છેલી પાકીનાં, રામો
રામ. રામો રામ રામો રામરે, પ્રેમ થકી અમને પ્રભુ મડેઆરેજી, નિત
નિત ભજ્યે. (૪.)

ભજન.

રેનાં નહીરે ઈસ દેશમેં, અલના હવે પરદેશમેં, અભરે મત જીલનાં
હો મેરી માઈ. (દોઢ)

કાયાની પુછે પરાણી આરે, તેરી મેરી કેસી સગાઈ; આવેગો જમરે
લે જાવેગો જીવરો, જાકર જગલ વસાઈરે. અભરે મત જીલનાં. (૧.)
સભરે જાતકી જીરે મગાઈરે, સોને રૂપેમેં મડાઈ; ઈ રે જીરે કુછ
કામ ન આવે, અધલ ધણીકી આઈરે. અભરે મત જીલનાં. (૨.) પા-
ચરે સાત હાથ કપડા મંગાયા રે, ઉસમે કાયા કું ઢકાઈ; આરેરે ભાઈઠી
મીલ કર અલેઆં, પણ જાનકી અંકલી સોંઢાઈરે. અભરે મત જી-
લનાં. (૩.) મધઆરે તેરી પાર માસ રૂવેરે, લેનાં રૂવે દશ માસ;
ધરકીરે ઈસની ત્રીન દિન રોવે, ફિર માંઢણ ધરવાસરે. અભરે મત જી-
લનાં. (૪.) ગાડારે ભર કર લકડા મંગાયારે ઉસમે કાયાકું જલાઈ;
સગોરે કુટંમ તારો મલી કરી ખેઠો, પણ ત્રુટ ગઈની સગાઈરે. અભરે
મત જીલનાં. (૫.) પાર રે રૂવે તારી લેનાં ભાંજીબરે, ધર રૂવેરે
લુકાઈ; કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, હંમકું રૂવે તાંકું રામ ધોહાઈરે
અભરે મત જીલનાં હો મેરી માઈ રેનાં નહી ઈસ દેશમેં. (૬.)

ભજન.

અરે મારી કાયાના ધડનારારે; કાચી કીઠિરે ધડી મોરી કાચારે. (દોઢ.)
કાચી છે કાયાને કુડી છે માયાને કુડીઆ લેખ લખાચારે. કાચી

કીઝરે ધડી. (૧.) ધટડામાં ગંગાને ધટડામાં જમનાં, ને ધટડામાં તીર-
થ નાચારે. કાચી કીઝરે ધડી. (૨.) ધટડામાં ઘેરણુ ધટડામાં વેરણુ
ધટડામાં ઘાટ ધડાચારે. કાચી કીઝરે ધડી. (૩.) ધટડામાં વાડીને
ધટડામાં કુવો, ને ધટડામાં સીંચણ હારારે. કાચી કીઝરે ધડી. (૪.)
ધટડામાં તાલાને ધટડામાં કુંચી, ને ધટડામાં ખોલણ હારારે. કાચી કીઝરે
ધડી. (૫.) ધટડામાં ચંદાને ધટડામાં સૂરજ, ધટડામાં નવલખ તારારે.
કાચી કીઝરે ધડી. (૬.) કહેત કભીરા સુનો ભાઈ સાધુ, ને કેણુ મુખ
રાંમ રસ પાચારે. કાચી કીઝરે ધડી. (૭.)

ભજન.

સાથીડો રીસાણું તેને કેએરે મનાએ, મુને ભરજ્ઞભનમાં મેલીરે
હાલેએ રીસાવીને જાએ. સાથીડો રીસાણું હું હું હું, તેને કેણુ મનાવા
જાએજી. (દીઠ.)

કાચી મટીકા ઘાટ ધડુલા, સો પણ કુટી જાએ; પરધેશીકી પરીતડી,
સો પલમાં ત્રુટી જાએ. ખાઈજી મારો સાથીડોજી, સાથીડો રીસાણું. (૧)
પાંજરમાંથી પોપટ ઉડેએ, પાંજર જોલા ખાએ, સાલીજી મલઈજી
સાંમટીજી, પછે અવરા મંગલ ગાએ. ખાઈજી મારો સાથીડોજી, સાથીડો
રીસાણું. (૨.) સતગુરુ કી તું સેવા કરલે, ચિત કમલ ખુલજાએ;
ગિઆન ગુરુકા રદેમે રખલે, થાનાર હોએસો થાએ. ખાઈજી મારો
સાથીડોજી, સાથીડો રીસાણું. (૩.) પંચ તંતવકા પીઉ હમારા, સો
પણ મલેઆ ન જાએ; કહેત કભીરા સુન ભાઈ સાધુ, તારી વૈકુંઠ વાતું
થાએ. ખાઈ મારો સાથીડોજી, સાથીડો રીસાણું તેને કેએરે મનાએ. (૪)

ભજન

જગતો નર સેવ ગોરખ જગતો નર સેવ, તુંને મલે નિરંજન દેવ,
મનછા માલજી ગોરખ જગતો નર સેવ. (દીઠ.)

પથરકી એક મૂરત ધડઈ, રદે ધરેઆ પાંઉજી; પથરમાંહેજે સાચ

હોએ, તો ઘડાણ વારાને ખાએ. મનછા માલણી, ગોરખ જાગતો નર
 સેવ. (૧.) કુલ મ તોડો માલણી, ઇસ કુલમાં છે જીવજી, જીવતાનાં
 શિશ કાટે, કર પથરની સેવ. મનછા માલણી ગોરખ જાગતો નર
 સેવ. (૨.) સેવ સુંઆરી લાપશી, અમરત લોજન સારજી; જમણ
 હારો જંમી ગિયો, ઇતો પથર આગલી ભાવ. મનછા માલણી ગોરખ
 જાગતો નર સેવ. (૩.) પથર પૂજે હર મલે તો, મયે પૂજું સારા
 પાડજી; તેખાં ભલી ઘંટડી, જે પીસ ખાએ સંસાર. મનછા માલણી
 ગોરખ જાગતો નર સેવ. (૪.) એક ન જીલા ધોએ ન જીલા, જીલા
 જગ સંસારજી; એક ન જીલા કભીરા, જેને રદે રેઓ વશવાસ.
 મનછા માલણી, ગોરખ જાગતો નર સેવજી, જાગતો નર સેવ. (૫.)

ભજન.

વેરણ નિધરાતું કાંહાંસેરે આઈ, સોઈ સોઈ સારી રેન ગમાઈ. વે-
 રણ નિધરા. (દાઢ.)

નિધરા કહે મેંતો ખાલી ભોરી, ભડે ભડે મુનિવરકું નાખું ઢોરી. વેરણ
 નિધરા. (૧.) નિધરા કહે મેંતો અખલા ખલીઆ, ભરમાં વિશનું મહેસર
 છળીઆ. વેરણ નિધરા. (૨.) નિધરા કહે મેં તો જમકેરી દાસી એક
 હાથ મુદગડ ધુજે હાથ ફાંશી. વેરણ નિધરા. (૩.) કહેત કભીરામેં
 અખ નહીં સોઝો, રામ રટન મેંતો ઘટમાંહે જોઝો. વેરણ નિધરા. (૪.)

ભજન.

ઈસ ધરજીકા મરમ ન પાયા, જિને ઈયે ચોલા અજખ બનાયા.
 ઈસ ધરજીકા. (દાઢ.)

પાંનીકી સુઈ પવનકારે ધાગા, સીવતે સીવતે નવ માસજી લાગા.
 ઈસ ધરજીકા. (૧.) પાંચ તતવકેરી ગોધડી ભનાઈ, અંધા સૂરજ
 ધોએ થગડી લગાઈ. ઈસ ધરજીકા. (૨.) જતન જતન કરી મુંગટ

ભનાયા, હીરા લાલ ઘો રતન જડાયા. ઈસ ધરજીકા. (૩.) આપહી-
સોવે આપ ભનાવે, પુરાણ પુરશકું આપ ખિલાવે. ઈસ ધરજીકા. (૪.)
કહેત કબીરા સુનો મનુવાં મેરા, ખીર નીરકા અભ કરોરે નિવેડા. ઈસ
ધરજીકા. (૫.)

ભજન.

રામ લેર લાગી ભજન લેર લાગી, કબીરા ભગડેઆ જિસકું રામ
લેર લાગી. (દોઢ.)

પાંનીકી સંગતે પથર ભગડેઆ, ભગડેઆ ભગડેઆ માંહે રતન
નિવડેઆ. કબીરા ભગડેઆ જિસકું રામ લેર લાગી. (૧.) છાછ કી
સંગતે દુધ ભગડેઆ, ભગડેઆ ભગડેઆ માંહે ધરત નિવડેઆ. કબીરા
ભગડેઆ જિસકું રામ લેર લાગી. (૨.) સારી વનરાઅમે એકે લી-
ભડા ભગડેઆ, ભગડેઆ ભગડેઆ માંહે અંદન નિવડેઆ. કબીરા ભ-
ગડેઆ જિસકું રામ લેર લાગી. (૩.) સાધુકી સંગતે કબીરા ભગ-
ડેઆ, ભગડેઆ ભગડેઆ માંહે સંત નિવડેઆ. કબીરા ભગડેઆ જિ-
સકું રામ લેર લાગી. (૪.)

ભજન.

જેતાંરે જેતાં અમને જડેઆં રે, સાચા સાગરનાં મોતી. (દોઢ.)

છંણાં છંણાં મોતીરે હાં, હું તો નેણલે પશેતી, તરવેણીનાં તી-
રથમાં. સાચા સાગરનાં મોતી, જેતાંરે જેતાં. (૧.) નીલા નીલા
મોતીરેહાં, સંતો પીડા પીડા મોતી, ગગન મંડલમાં હીરલારે, સાચા
સાગરના મોતી જેતાંરે જેતાં. (૨.) એવાં એવાં મોતીરેહાં, સંતો કૌઈ
લાવે મોતી, તેની બનું હું તો દાસીરે, સાચા સાગરનાં મોતી, જેતાંરે
જેતાં. (૩.) કહેત કબીરા રે હાં, તમો સુનો મેરે સાધુ, સાધુ લેજો મોતી
મોતીરે, સાચા સાગરનાં મોતી જેતાંરે જેતાં. (૪.)

ભજન.

એકલડીરે મત મેલરે, સાથીડાં એકલડી રે મત મેલ. (દાદ.)
 આંખોને ઉગોને કેરીને લાગી વાલા, લીંપડાની નેડા નેડ રે.
 સાથીડા એક લડીરે મત મેલ. (૧.) મારે આંગણીએ દીવડો ખરે છે
 વાલા, તુંછો ખતીને હું છઠાં તેલરે. સાથીડા એકલડી મત મેલ. (૨.)
 તુંછો વાડી માએલો મોરલોરે વાલા, હું છઠાં વગડામાંએલી ઢેલરે. સા-
 થીડા એકલડીરે મત મેલ. (૩.) કાલ મહંમદ કેરી વિનતીરે વાલા,
 રહી નરો મીઠડાં ખોલરે. સાથીડા એકલડી મત મેલ. (૪.)

ભજન.

મતા કરો મેરી વાતડીઆં, મેં અધુપ નાગર ભરામનીઆં. ગુર મતાં
 કરો મેરી વાતડીઆં હાંજ. (દાદ.)
 તીતર ખાયા લાવર ખાયા, ખાયા મોર કુંજડીઆં; ગુર ખાયા મોર
 કુજણીઆં હાંજ, પખંણુ જાતમાં એટલો છોડેઓ, એક આંચ ધો પાં-
 ખડીઆં. ગુર એક આંચધો પાંખણીઆં. ગુર મતા કરો મેરી વાતડીઆં
 હાંજ. (૧.) શરાલા ખાયા સાવજ ખાયા, ખાયા રોજ હરણીઆં;
 ગુર ખાયા રોજ હરણીઆ હાંજ; ચોપગામાહે એટલો છોડેઓ, એક
 પુછ ધો શીંધડીઆં. ગુર એક પુછ ધો શીંધડીઆં. ગુર મતાં કરો મેરી
 વાતડીઆ હાંજ. (૨.) મટી ખાયા માંસ ખાયા, ખાયા જલકી મછ-
 લીઆં; ગુર ખાયા જલકી મછલીઆ હાંજ; ઈસ મટીમાં એટલો
 છોડેઓ, એક દોઈ ધો ઢાંકણીઆં. ગુર એક દોઈ ધો ઢાંકણીઆં.
 ગુર મતાં કરો મેરી વાતડીઆં હાંજ. (૩.) જમીન ખાયા આશમાન
 ખાયા, ચંધા શુરજ શિરોમણીઆં; ગુર ચંધા શુરજ શિરોમણિઆં હાંજ;
 મહુંધર પ્રતાપે ગોરખ ખોલેઆ, અનેક જુગના લાગણીઆં, ગુર અનેક
 જુગના લાંગણીઆં. ગુર મતાં કરો મેરી વાતડીઆં હાંજ. (૪.)

ભજન.

એવાં જીવ્યાં જે જીવું તીઆં દુખીઆં મેરે લાલ, તન ભવ સુખીઆ
કેએ નવ ઘેખેઆ. એહેજી હાજી. (દોહ.)

રાજભી દુખીઆ પરજ પણ દુખીઆ એહેજી હોજી, એવા નર રે
નારીને ઘણા દુઃખ હોએ. તન ભવ સુખીઆ. (૧.) ધરતી ભી દુ-
ખીઆ અભર દુખીઆ એહેજી હોજી, એવાં પવન પાણીને ઘણા દુખ
હોએ. તન ભવ સુખીઆ. (૨.) જોગીભી દુખીઆ જમંમ દુખીઆ એ-
હેજી હોજી, એવા સનેઆસીને ઘણા દુખ હોએ. તન ભવ સુખીઆ. (૪.)
ચંદાભી દુખીઆ શુરજ દુખીઆ એહેજી હાજી, એવા નવ લખ તારાને
ઘણાં દુખ હોએ. તન ભવ સુખીઆ. (૫.) મહુંધર પ્રતાપે જતી ગોરખ
ખોલેઆ એહેજી હાજી, એવા હરીને ભજેતો ઘણા સુખ હોએ. તન
ભવ સુખીઆ કેએ નવ ઘેખેઆ એહેજી હાજી. (૬.)

ભજન.

કરવાતુંરે વીરા કરવાતું, મારા કરમમાં લખેલ જોગરે, જોગ લીધેમે
કાયા કારણે. (દોહ.)

આંખાની દારપર કેએલ ખોલે હાં, ખોલે અમરત વાણીરે, ખપઈઆ
જીવો જીવો, કરવાતું. (૧.) ગોપીચંદ રાજ જાણા જલ ભરવા ગે-
આતા હાં, નેત્રુંમાં અકસર નામરે. ખપઈ આં જીવો જીવો કરવાતું. (૨.)
સેજુની સાંભરીઝી તુંને પલંગ સાંભરેઆં હાં, સાંભરે છે પીંધલાની નાર
રે. ખપઈઆ જીવો જીવો કરવાતું. (૩.) ગોરખ જતી જાણાં એમ
કરી ખોલેરે હાં, ઈછા હોએતો આલું રાજરે. ખપઈઆ જીવો જીવો
કરવાતું. (૪.)

ભજન.

મિઠા મારી આતમના છે આધાર જીવોરે, પારખ મડેઆ અમુને
પારખુ. (દોહ.)

ગંગા ભી નાયા મેતો જમનાં ભી નાયા, હું તો જોઈ વિસાંમાં તારી વાટરે; અડસઠ તીરથ ધરને આગણીએ, એવો દયારે ધરમનું રૂડો ઠાઠ જીવોરે, પારખ મડેઆ અમને પારખું મિઠા મારી (૧.) ભર-જુનાં જીલા તમે કીંઆરે ભંમે છો, એવી રેન અંધેરી રૂડી રાતરે; સુનાં મંધરીઆમાં સૂરજ ઉગો, એને પરખીને લેજો પરભાત જીવોરે. પારખ મડેઆ અમને પારખું મિઠા મારી (૨.) જીઆની જોભની-આમાં કાંઈ નવ સમજો, એવાં મૂલ વચન છનાં ખોલરે; પરાણુ જવેર એનું પારખુ રે, જોણુ ત્રણુ ભવનનું કીધો તોલ જીવોરે. પારખ મડેઆ અમને પારખું મિઠા મારી (૩.) આપે અરૂપી ખાવો પવન સરૂપી એવો પાંને પાંને પરકાશરે; મેકણુ રાજ એમ ખોલેઆરે, હું છઠી થત ગંગાજીનું દાસ જીવોરે. પારખ મડેઆ અમને પારખું મિઠા મારી આ-તંમનાં છો (૪.)

ભજન.

રવીઠાંમાં રમતો મેં દીઠોરે ખાવો રવી સામે રમતલ દીઠોરે ખાવો છે જાંણોરે છે જાંણોરે એજ (દાદ.)

આપે ખાવો આપ સરૂપી રે, સપેતી રંગ સારોરે; ખાવો સપેતી રંગ સારોજી; ધરે પંખીડાને પાંખજ નહી ભાઈ, નાહાદ બુધસે ને-આરોરે. ખાવો છે જાંણોરે છે જાંણોરે હે જી. (૧.) આપે ખાવો આપ સમાણુ રે, ખાલક રૂપે ખોલેઆરે; ખાવો ખાળક રૂપે ખોલેઆજી; પુતર પોઢાડેઆ પારણોરે, ભાઈ આપે તાડા ખોલેરે. ખાવો છે જાંણોરે છે જાંણોરે હેજી. (૨.) આગલ છાંયા પીછલ છાંયા, ધં છાંયા તમારી રે; ખાવા ધં છાંયારે તમારીજી; ધરે છાંયામાં મારો સતજુર ખેઠા ભાઈ, છાંયાંથી પણ નેઆરોરે. ખાવો છે જાંણોરે છે જાંણોરે હેજી. (૩.) કહુ રવીદાસ સંતો ભાણુ પરતાપેરે, ખાવન અખરથી ખારોરે; ખાવો ખા-વન અખરથી ખારોજી; અકળ કળા એની કયામાં નાવે ભાઈ, રમે છે રમ નેઆરોરે. ખાવો છે જાંણોરે છે જાંણોરેજી રવીઠાંમાં રમતો. (૪.)

ભજન.

પ્રભુસે પ્રીતડી કરજે મોરી સઈ, કાચી કાયા હવે પડું પડું થઈ,
જાવાદેઓ જાણ્યા જાણ હવે થઈ, કાચી કાયા હવે પડું પડું થઈ.

(દાદ.)

આરે કાયાનું હંસા કોટ બનાયો પરાણી કોટ બનાયો, કાકરી કા-
કરી જશે એની વઈ. કાચી કાયા હવે પડું પડું થઈ. (૧.) આરે
કાયાની હંસા ઓછી આવરધા પરાણી ઓછી આવરધા, વાંસેની વેરણ
નિંધરા થઈ. કાચી કાયા. (૨.) મેંરે જાણ્યો વાલો મંધર પધારેઆ
પરાણી મંધર પધારેઆ, સેજુ પિછાવતાં થેલી હવે થઈ. કાચી કાયા.
(૩.) કહે કવિ સાંભળો દાસ તંમારો પરાણી દાસ તંમારો, ચરંજી
આવેઆની લજ્જ રાખો મોરી સઈ. કાચી. (૪.)

ભજન.

ચિતડામાં લાગો ચારો ચિતડામાં લાગો ચારો, ધડીએ મુજને વિ-
સરેન કાનુડો કારો. ચિતડામાં લાગો હો ચિતડામાં લાગો. (દાદ.)
જુલો મન મારો ફરે ભટકતોરે, મૂરખ મન ને વારો જોજોરે મૂરખ
મનને વારો; ધડીએ મુજને વિસરે ન કાનુડો કારો, ચિતડામાં લાગો
(૧.) તમ વનેઆનાં અંનડા ન ભાવેરે, ખારલ ને સુખારો; ધડીએ મુ-
જને વિસરે ન કાનુડો કારો, ચિતડામાં લાગો. (૨.) આરે જોભનીઠિં
ચાર દીનું ચટકારે, નેણલા ખંણી ખંણી નારેઓ; ધડીએ મુજને વિ-
સરે ન કાનુડો કારો, ચિતડામાં લાગો. (૩.) જોલે હાસંમશા દાસી
તંમારીરે ધૂમ ધંણી લઈ ધારેઓ; ધડીએ મુજને વિસરે ન કાનુડો કારો,
ચિતડામાં લાગો. (૪.)

ભજન.

આજ જોલેઆં છે પ્રેમ વાણીરે, પરજેથી મુજને જોડી સાધુડા મડે
આરે. (દાદ.)

એ વાલા આરે અગનીમાંથી અમને ઉગારેરે, છુડત જલો મોરી
ખાંપારે. પરખેથી મુજને. (૧.) એ વાલા ગજરે રાજનાં જોઈ જુડ
વિઠાણારે, વિઠલ મડેઆં એની વારેરે. પરખેથી. (૨.) એ વાલા
મગારે કુટંભની મેં તો મરજધા મેલી રે, ખલકોને ટોપી એને કાજરે.
પરખેથી. (૩.) એ વાલા ગુરને પરતાપે સીધી સેલાની ખોલેઆરે,
હાલ ફકીરી ખાવંધ તેરીરે. પરખેથી મુજને જોઈ સાધુડા મડેઆરે. (૪.)

ભજન.

એની વેરાગ એની વાટડીએરે, હાલો હરિ જન એની હાટડીએરે.
(દાદ.)

એ વાલા હીરલાનીજી વંજુજુ તમે કરો વેપારીરે, કાંતકી મત ધરમ
ધાતંજીએરે. હાલો હરિ જન. (૧.) એ વાલા પરેમનારે પાલવ તમે
પેરે સુઆગણરે, રંગતાં જામેઓ છે બીભા ભાતડીએરે. હાલો હરિ-
જન. (૨.) એ વાલા નાથજી તમને હું તો નેણ થકી નરખેઆરે,
અનુભવ કીધાં એલી આંખડીએરે. હાલો હરિજન. (૩.) એ વાલા
દાસ દેવો કહે સંતો દેવીદાસ અરંજીરે, તાડી લાગી છે ગુર તંમ વડીએરે.
હાલો હરિજન એની હાટડીએરે. (૪.)

ભજન.

એક દાડે જાવુંરે પરાંણી ઉજડ પાડે રે, આવો લાદંજુ થેલો માન-
ખો મેલીને. જાવું એક દાડે. (દાદ.)

ધરની ઇશત્રીરે તુંને જાપે વોરાવે, કુટંમ વોરાવે તુંને ઉજડ પાડેરે.
આવો લાદંજુ થેલો. (૧.) ઉધારો ઉછીનું તુંને કેટલોક આલશે, કા-
યાનું જુપડો લીધો વગર ભાડે રે. આવો લાદંજુ થેલો. (૨.) સંમધર
જેવીજીરે તુંને લેઈ રે લાગશે, સઉ કોઈ જ્નેવાને આવે ફાટલ દાડેરે.
આવો લાદંજુ થેલો. (૩.) દાસ દેવો કહે સંતો દેવીદાસ અરંજીરે,
કાયાનું ખંધાંજુ ખાંધેઓ કાએ ત્રાગડે રે. આવો લાદંજુ થેલો. (૪.)

ભજન.

લેર લાગીરે સંતો લેર લાગીરે, માહાધરીઆમાં આખર લેહેર લાગી. / (દોહ.)

એલીકે કારે ગંગા વાલા, એલીકેરે જમનાં; વચમાં ખેઠો મારો સાંમ સુઆગી, માહાધરીઆમાં. (૧.) એલીકેરે જાધવ રાએ, એલીકેરે માહાધવ રાએ; વચમાં નારાયણજીની નોભત વાંગી, માહાધરીઆમાં. (૨.) કોરી દયાલને હાથે વાલા, ગધકે એવિંદની શાયે; પ્રેમ પલીતે વાલે નારધાગી, માહાધરીઆમાં. (૩.) હાસ દેવોની કહે, ખેડ-લીમાં છઈએ વાલા; ખેડલી ઉકારો ધરીઆ પાર જંગી, માહાધરીઆમાં આખર લેર લાગી. (૪.)

ભજન.

તારો કુખજસે મન માનેઓ, હમરું અખોલના માહારાજ. તારો કુખજસે. (દોહ.)

હમકુ કહે સૌગાર ઉતારો, ધરધ અંજન સભ ધોઈ ઢાલો; આધ લગાવો ભજુત, પેરો અખોલના. માહારાજ તારો કુખજસે. (૧.) જમનાંકે નીર તીર ઘેન ચરાવે, લસરી મેં કુછ અચરત ગાવે; મીઠી તાન સુનાવે, ખોલે ખોલનાં. માહારાજ તારો કુખજસે. (૨.) હમેરો કહેઓ સુંનેઓ વિખ લાગે, પ્રેમ રસ જાઈ ઉનસું ચાખે; ઊંનસે હિલ મિલ રેના, હંસનાં ખોલનાં. માહારાજ તારો કુખજસે. (૩.) હમેરી પ્રીત તેરે સંગ લાગી, લોક લાજ સભ તપહી તેઆગી; પાઠમીરા કહે પ્રેજી ગીરધરના ગુણ, ભંન ભંન દોલનાં. માહારાજ તારો કુખજસે. (૪.)

ભજન.

જેસર ફરીલે વિચાર માંથે જમકેરી માર; સપંના જેવોરે સંસાર, તોસીરાંણી કહે રે પુકાર. (૧.) આવોને જેસર રાએ પ્રેમથઈ આપણે

મડીએરે, એવા પુરા સંત હોય તીઆં જઈ બડીએરે. એહલ હાલ.

(દાદ.)

શુરનાં શુણનો નહી પાર, ભગતી છે ખંનાકેરી ધાર; નુગરા કેઆ-
જાણે સંસાર, ગરનાં જપો અમર જપ. આવોને જેસર રાએ. (૨.)
આવેઓ તારો અનુભવી અવતાર, માથે સતગુર સાર; જાણ મારે ધ-
ણીને ધરખાર, ખેડલી ઉકારો ભવ પાર. આવોને જેસર રાએ. (૩.)
છીપતો સંમુદરમાં થાયે, મોતીડા સુવાટ વરતાયે, એની સફલ કંમાઈ,
મોગે મુલેરે વેચાયે. આવોને જેસર રાએ. (૪.) ઈ મોતી એરણમાં
એરાએ, માથે ગણ કેરા ગાયે, કુટેએ ફટકીઆ કેવાએ, એનીઊં ખરે
ખખડે થાયે. આવોને જેસર રાએ. (૫.) નધીએ નિત નાવા જાયે,
ઠાયેલા ઉજલા ન થાયે; ગિનકાનો ખેટો ખાપ કુને કેવા જાયે, એવાં
માવઠાનાં નીર સંતો થડમાં વેરાએ. આવોને જેસર રાએ. (૬.)
દેખા દેખી કરવાને જાયે, તે નર અધુરીઆ કેવાએ; દીવો સદે કુવે પ-
ડવા જાયે, એને મોઢે નુર ન વરશાયે. આવોને જેસર રાએ. (૭.)
અંધા સુરજ આકાસ, નવલખ તારા એની પાસ; પવન પાણીનું પર-
કાશ, સર્ગી લોક કરે એની આશ. આવોને જેસર રાએ. (૮.) જેસર
વીચારીલે મન, આવાં ભાવનાં ભજન; તોરીરાણી કરે રે આરાધ, સંતનું
ઊંમરાપુરમાંહે વાશ. આવોને જેસર રાએ પ્રેમ થકી આપણે. (૯.)

ભજન.

વિકરમ કીધા કામ તોરી રાણી વિકરમ કીધાં કામ, મારી ખેડલી
આગી નહી તરે; તોલરદેરે જેસર કહે છે, પાપ કરો પરકાશ જાડેજ
પાપ કરો પરકાશ; તારી ખેડલીને છુદવા નહી દઈએ, જાડેજરે તોરલ
કહે છે. (દાદ.)

જેટલા માથાનાં વાર તોરીરાણી જેટલા માથાનાં વાર, એટલા અ-
વગુણ મેં કરેઆ. તોરલદેરે જેસર કહે છે વિકરમ. (૧.) ગોધરેથી
વારેલ ગાંએ તોરીરાણી ગોધરેથી વારેલ ગાંએ, એવાં વાછડં

વછોડા મેં કરેઆ. તોરલદેરે જેસર કહે છે વિકરમ. (૨.)
 હુંટી કુંઆરી જન તોરીરાણી હુંટી કુંઆરી જન, માહે દશ
 વીશ મોડખંધ મારેઆ. તોરલદેરે જેસર કહે છે વિકરમ.
 (૩.) ખોલેઆ જેસર પીર તોરીરાણી ખોલેઆ જેસર પીર, મુંને
 સંતુંને ચરણે રાખજે. તોરલદેરે જેસર કહે છે વિકરમ. (૪.) તું તારો
 ધરમ સંભાર જડેજ તું તારો ધરમ સંભાર, તારા અનુભવ આદા
 આવશે. જડેજરે તોરલ કહે છે વિકરમ કીધાં કાંમ તોરીરાણી વિક-
 રમ. (૫.)

ભજન.

સંગતરે કીજે રૂડા સાધની, જે કાચે માતમ જાણેરે; ભાગમાં હોચે
 તોરે પામીએ, દરશન ન મળે નાણેરે. સંગતરે કીજે રૂડા સાધ. (દાદ.)
 સાત સરોવર સરસરી, જાતાં ચલ કર જાવેરે; ઓરનકુરે પાવન
 કરે, આપે પાવન થાવેરે. સંગતરે કીજે રૂડા સાધની. (૧.) સતગુરુ ધોખી
 સરીખડા, જે કાઈ સરણે જાવેરે, સમરણ સાણુને ગિનાન જલ, મનકા
 મેલ છોડાવેરે. સંગતરે કીજે રૂડા સાધની. (૨.) હરને હરીજન એક
 હાએ, તમે ધોએ મત ધેખોરે, જેમ હંસ કાયા માહે જાણીએ, તે નિશાએ
 કરી લેખોરે. સંગતરે કીજે રૂડા સાધની. (૩.) જેને હરખ શોક વેઆપે
 નહિ, તેતો ત્રીગુણસે નેઆરા રે; હરવ કહે તેતો હરિ સરીખા, નગમ
 કરે રે પ્રકારરે. સંગતરે કીજે રૂડા સાધની. (૪.)

ભજન.

જેને ધરે હરિ જન હરી જસ ગાએ, તેતો નિત ગંગામાં નાએ;
 સુરત દધને સાંભલે, તેનું સરીર કોમલ થાએ. જેને ધરે હરિજન. (દાદ.)
 ભાઈરે ધર આગલ ગંગા વહે, તારે સીધને છેડે જાએ; સાધુ મુખે
 પ્રગટ છે ગંગા, તેનું પવિત્ર વહે પરવાહે. જેને ધરે હરિજન. (૨.) ભા-
 ઈરે સાધું સંતે મલી ધારણ ખાંધી, તીઆં ગિનાન ગંગા તુલાએ; તપ

તીરથ વરત જોમ જગંન કૂલ, તેતો સરવે સાંધણમાં જાએ. જેને ધરે હરિજન. (૩.) ભાઈરે એ ગંગાનું માતંમ મોઢું, તેતો મુખે કયો નવ જાએ; કરશન કહે ભાઈ હરિનાં હરીજન, તેતો હરિ સરીખાં થાએ. જેને ધરે હરિજન. (૪.)

ભજન.

એજ ધન ગુરૂ દેવ કરપા અમપર કીધી, ભાઈ બુદ્ધ તણી ખાંહાં ગરહીને લીધી, તે સંસાર સાગર લોઢમારે. (૧.) એવો આતમ ધરમ કહેઓ નિજ મંત્ર, શ્રી હરિ રૂપ ધરેઓ સોઠો તંત્ર, તો પાર આવેઓ આ પંથનોરે. (૨.) જેનેરે કાજે તપ તીરથ કરતી, મારો ધરડો બુલ્લી ને હુંતો જાતીને કૂરતી, મારે ગુરૂએ સમજવીજી મુને સાનમારે. (૩.) હવે જીઆરે જોઈ તીઆ મારેરે સામી, અધીક નુંન નહી કીઆં ખામી, એતો આદે અંતે મધે એકછેરે. (૪.) એવો પુરણ પ્રહમ પોતા માંહે પોતે, અલગો નહી મલે કીઆ જોતે, ઘંતો આકાશની પઠે આતમારે. (૫.) એવા નિરભે નીશાન વતાવેઆછે વેદે, માહાવાઝેકનાં અરથને ભેદે, તેના શ્રીમુખ વચન સાંખીઆરે. (૬.) સરવે સાસન મુની મલી નિશાએ કીધું, માંહેથી પોતાનું પદ સમજને લીધું, તે જીવન મુગતછે જોગીઆરે. (૭.) હવે જનમ મરણનું જોખમ ટલીજી, નામને રૂપ રાડપમાં મલીજી, એવાં પરસોતમ પદ પરીછતારે. (૮.)

ભજન.

હારે જંકુ લગા સતગુરૂ ખાણ, ધાયલ કીજીં જીવે. જંકુ લગા વરે-
હેધા ખાણ, ધાયલ કીજીં જીવે. જંકુ લગા. (દાઢ.)

રામ રટણ સધાં ભરપુરારે, હારે જંકુ દેહી ધરોઆ નહી નામ, મર-
જીવેઆ જીવે, જંકુ લગા. (૧.) જોઆન ગરીભી સદા ગુલસતાનાંવે, હારે જંકુ હરધમ તાલ હમેશા, રો પીઆલા પરથટ પીવે. જંકુ લગા. (૨.) પ્રેમ પીઆસો ખેલે પીઆ સંજે વે, હારે વાંકી સેજ અનોપમ સાર, અ-

(૫૭)

મીરસ વરેહ પીવે. જાંકું લગા. (૩.) ધાયલકી ધત ધાયલ જાનેવે,
હારે જાંકું મેમ પીડા હાએમંગ, બ્રહ્મરસ વચ્ચે પીવે. જાંકું લગા. (૪.)
અંતરમાં એક નિરંતર પરધટેઓરે, ખોલેઆં નાંનકશા નિરવાણુ,
અજવાલો એક દીવે. જાંકું લગા. (૫.)

ભજન.

હારે મેરે નેનાકે આગે રહીઓરે, મેરે ગુન અવગુન સભ સધયોરે;
ખાનેકી લારમે ભઈ ખયો, સો સતગુર સાંમસે મેરી લગી. લગન રમતે
રામસે મેરી લગી, લગન તેરે નામસે મેરી લગી. (દાદ.)
મેતોં ઠાડી ધો કર જોડીરે, મેરી સુરત સદારે ધોડીરે; આદે અંતે મધ
તોરી, ઓરશો નહી કામસે. મેરી લગી. (૨.) કોઈ પદ પરતીતે પુરારે,
વાંકું નિરમળ વરશે નુરારે; ભાજત અંનહધ પુરા, શો નિરાધાર ધાંમસે.
મેરી લગી. (૩.) કોઈ જોગ વેરાગે જાગીરે, વાંકી કરમ ભરંમ ભચે
ભાગીરે; કાયા માયા સરવે તેઆગી, સો ગુર તેરે ગેઆંનસે. મેરી
લગી. (૪.) ભેટેઆ ખીંમભાણુ રવી રામારે, રાહડે સનમુખ નિરખેઆં
સામારે; ત્રીકમદાસકી પુરી હામાં, સો રેણું કાર રામસે. મેરી લગી
લગન તેરે નામસે મેરી લગી. (૫.)

ચૈલઈઓ.

સેઠ સુધારસા સાધુને સરવેઆરે, વાણીએ પારેઓ વરત; સાધુડા
નાવેઆં રેઆ ઉપવાસી, તાવવા લાગાં ત્રત; કરશનજીતો કોઢીઆ થઈને,
રે રૂપ અતીતનું લઈને. (૧.) અંગાવતીએ તો અરંજામત લીધાં ને, નવ-
રાવીને નાથ; પલંગે પોઢાડીને પવન ઢોરેઆં, સાંમી કીધાં સંનાથ; અંતે
ભોજન ખીરનાં કીધારે, પરછીને લઈ આગડે દીધાં. (૨.) ખીર રોટલી
અમે જમતારે નથી, નથી અંનડાનું આર; માજન અમે છઠાં માંસના
આરી, એમ કહે કિરતાર; વચન એવાં ખોલેઆ વાધુ, રે સમજ તમે

લેઓને સાધુ. (૩.) કાસાઈ વાડેતો સેઠ પધારેઆ, છપાવી લાવેઆ માંસ; તેની ચંગાવતીએ રસોઈ લનાવી, પરછીને દીધા પાસ; વાંસલ ઢોરે નરને નારી, રે, જમો જમો દેવ મોરારી. (૪.) માસતો અમને માણસનું જોઈએ, પસુ માટીસું નહી પેચ્યાર; અગાર પંથમાં અમે જો વશીએ, ખેલ ખદાંની ધાર; વાણીણા તાએરો વરતજ ફરશેરે, આવી અવનાસીજ મડશે. (૫.) માંગેઓ વેચાતો માણસન જડે, હુઈડેતે ધરવી હાંસ; નરનારીએ ખેસીને પરીઆણ કીધો, દીકરાનું નિરંધાર; વાતલડી તો થારો વશેકે રે, કરસું લઈ સાહેબને લેખે. (૬.) તીઆંથી સુખસમ રૂપ પવન જીવું કીધું, ને ચાલેઆ છે જુગદીશ; આવેઆ પરવેસ ગુરૂ મધે, જેને ઘેર લણછે શિશ; સઉને શીખામણ દેએરે, ચેલઈઆને વીગતજ કીએ. (૭.) ભણતર મેલી તું ભાગ ચેલઈઆ, પારો મારી પરતીત; તારારે માપ્યાપ તુંનેરે મારશે, તારે ઘરે આવેઓ અતિત; ધુતારો તે ધુતવી જશે રે, પછે પછટાવોજ થારો. (૮.) ઈ શું ખોલેઆરે સાંમી હમારા, માપ્યાપ મેલેઆં કેમ જાએ; નવરે મહીનાં જણે ઓધરમા રાખેઓ, તેના ગુણ ઓશીગણ થાએ; ભગતી મહારાજ શિશને સાટેરે, જાણું મરતુકને માટે. (૯.) ચેલઈઓ કહે હું ભાણું ભોમીનું, પણ ધરા જલે ભાર; મેરૂ પરખત ફુલવા લાગે, પણ આકાશનું આધાર; મેરામણ માનન મુકે રે, ચેલેઆનું સત ન ચુકે. (૧૦.) સીખ આપોને સામી હમારા, જાઈએ પોતાને ઘેર; માપ્યાપ મારોઉ વાટલડીજી જીવે, ઘરે આવેઓ અતીત; ઉપવાસી ને આંટોજ થારો રે, દામોધર નાથ દુવારો. (૧૧.) સીખ માગીને ચાલેઓ ચેલેઓ, આવેઓ પોતાને ઘેર; માતાએ મુખનાં મીઠણાં લીધાં, પણ નાખીને નીસવાસ; આવતો કુંવર ઓધરે લીધો રે, મારેઆનું વિચારજ કીધો. (૧૨.) ઈ શું ખોલેઆરે માતા હમારી, નાખીને નીસવાસ; આજ ચેલેઆનું સુદ્ધ જનમ, જે માસ ખાએ મહારાજ; ધન ધનછે ભાઈ આજનું દાડો રે, હુતે કરી સંત જમાડો. (૧૩.) માઉ તણું તો મેલી કરીને, કાપેઓ ચેલેઆનું શીશ; અણધટતો એણે આદર કીધો, પણ જમાડવાને જગદીશ; ખેલ રચાયો ખરાખરેરે, પરણુ તમે પારણું કરો. (૧૪.) ખાંદણીએ ખાંદીને મુખેથી

(૫૯)

હમો, કેરા પાલવ પેર, આખલડીમાં કાજર સારો, હરખે હાલેડા ગાઓ;
તોરે તમે સાચા સતી રે, એમ ખોલેઓ જીનું જતી. (૧૫.) નાથ
કહુ મારી નજરે રે, ખરો સત તમારો છે; પણ માતાની સાથે માયા
ધણેરી, તે રાંધીને દે, ભોજનીઆં ભાવતા કીધારે, પરછીને લઈઆગલે
દીધાં. (૧૬.) સતવાદી તમે ભઈ સાચારે સતી, પણ અટક અમારે છે;
વાંછઆનું જમણુ અમે જમતારે નથી, એમ અવનાશી કહે; વાતલડી
તમે જીવો વિચારીરે, મલી તમે નરનેજ નારી. (૧૭.) સેઠ સુધાએ-
રશા કહે, પરગટેઆ હમારા પુરવ જનમનાં પાપ; ગાઈઊંની મારેઆ
ગોધા સમારેઆ, મારેલ મા ને પાપ; ડુંગરમાંતો દમ લગાડેઆરે, જેણે
મારા ખેલ ભગાડેઆં. (૧૮.) ચંગાવતીતો કહેરે અમારે, પાંચ મહી-
નાનું છે ગરભ; પણ ભલે પધારેઆં જીવંન પતી, જે આજ મારે ધરે
સંત ધણીતમે; ધણી અમેતો તમનેજ ધારેઓ રે, જેણે મારો ખેલ સુધા-
રેઓ. (૧૯.) ચંગાવતીતો છુરી લઈને, પાડી માંઢી પેઠમાઓ; આચીતાં
આવી હરીએ હાથજ ધરેહેઆં, ખઉ નામી વડગાં પાઓ; ભલી ભ-
ગતી સતી તમાગીરે, માંગ માંગ કહે મોસરી. (૨૦.) ચેલેઆ કુંવર ને
સજવન કરો, ખીજે મારે નહી કેએ પાર; સદાં તમારે ચરણે રાખજો,
દીધ કરીને દયાળ; ખોલેઆં સતી મુખે વિચારીરે, ભુધરા દેજો ભગતી
તમારી. (૨૧.) શેઠ સુધાએરશાને, ચંગારે વતીએ એકીન રાખેઓ એક;
ભણે રતન દાસ ભાણુ પરતાપે, એવાં મીઠાને મેલીએ કેમ; મોવનજી
ને મલવાને માટે રે, જાડું વઈકુંટની વાટે. (૨૨.)

આખડા.

જીવને સાસતણી સગાઈ રે, ઘરમાં ગડીન રાખે ભાઈ. (દોઢ.)
પાપ કહેછે ખેટો હમારો, માતા મંગલ ગાઈ; ખેની કહેછે, અંધવ
હમારો, ભીડ પડે તારે ભાઈરે. જીવને સાસતણી સગાઈ. (૧.) લીપે-
આ ગુપેઆ તારા આંગણુ, ને ભોએ પથારી થઈ; અડસો માં તમે
અભડાશો, ભોરા લોક કરે ચતુરાઈરે. જીવને સાસતણી સગાઈ. (૨.)

ધરની ઇસત્રી ધડીન મુકે, તે અંતે અડગી રઈ; ભોળેભગત કહે ગુર
પરતાપે, પછે તરત ખીજને ગઈરે. જીવને સાસતણી સગાઈ. (૩.)

ચોખકો.

મુરખને શીરે પેરે સમજાવું, મુરખને નિશચે નરગમાં જાવું. (દાદ.)
સવરૂં કેતા એને અવરૂં લાગે, પછે કઈને વેરી થાવું; સમજેઆ મોરે
વઢવાં લાગે, પછે અંભરત મેલીને વિખ ખાવું. મુરખને શીરે પેરે સમ-
જાવું. (૧.) ખાટકી કેડે ઘેટો ઘોડેઓ, તેને માજન કહે મુકાવું; ઈધરી
સવાદે તણાઈ ગયો, પછે ઊંધે મુસતક ટંગાવું. મુરખને શીરે પેરે સમ-
જાવું. (૨.) સનેતે પાતનું ચારો લાગે, તેને કેટલાકે અખધ પાવું;
ભોળે ભગતકહે ગુર પરતાપે, એલા પીતલને શું તાવું. મુરખને શીરે
પેરે સમજાવું. (૩.)

ચાખકો.

સીવાણું સમું સીવોને સઈ. તારો માનખો જાશે વઈ. (દાદ.)
કટકો ચોરેઓને કાપલો ચોરેઓ, તેપણ કીધો સઈ; રાઈ તલનું
લેખો લેશે, પછે જમ જાશે જાલીરે, સીવાણું સમું સીવોને સઈ. (૧.)
કાકીરે લુટીને માંમીરે લુટી, ને ફરતી લુટી કુઈ; એમ કરીને ખાએડી
પરજેઓ, તે જંત્રી વગાડતી ગઈરે. સીવાણું સમું સીવોને સઈ. (૨.)
આંધુકડી તારી આદીન આવે, ને સામી નાવે સઈ; ભોળે ભગત કહે
ગુર પરતાપે, તારી ગજને કાતર ગઈરે. સીવાણું સમું સીવોને સઈ. (૩.)

લોકડી.

લેલતું લોકડી લેતીજરે, ગુણતો ગોવિંદનાં ગાતીજરે ગાતીજ. લે-
લેતું લોકડી. (દાદ.)

ઘોડો ઘોડો છોકરાંઓ ચોલી લોકડી નળ્યે, પટેલનાં ચીભડા ખાતી-
 નળ્યેરે ખાતી નળ્યે. લેલેતું લોકડી. (૧.) હાથમાં રાશ તારે માથેછે
 ભાત, લોકડી ચાલી ઉભલે વાટરે ઉભલે વાટ. એ લેલેતું લોકડી. (૨.)
 અમારી લોકડી સગું તારું કોણુ, આગેરી નળશ તીઆં થારો કોણુરે
 થારો કોણુ. એ લેલેતું લોકડી. (૩.) આવીતી લોકડી ખાઈ ગઈ ભાત,
 કેની આગલ કાં મારા મનની વાતરે ધિલની વાત. એ લેલેતું લોકડી.
 (૪.) ગુરૂ પરતાપે પીઠો ગાળ્યે, દાતુમાં દુધને ચોલી લોકડીનળ્યેરે
 લોકડી નળ્યે. એ લેલેતું લોકડી. (૫.)

કાફી.

સામી થેઆ વંચી દુર રે, આઈયલમાં જોગીડા થેઆ વંચી દુર, જી-
 નમા મારે ઉનીજે સુર. આઈયલમાં સાંમી થેઆ વંચી દુર, જીનમાં
 જોગી થેઆ વંચીદુર. (દાઢ.)
 ભગમાં પેરેઓ કપડા આઈયલમાં, મોતે વશેતો નુર. જીનમાં જોગીડા.
 (૧.) અંકણ વેઠા શોભે સમી, વસરે નતા મુકે મુર. જીનમાં જોગીડા.
 (૨) રાત સુતે મુકે સુખનાચે જિંધડે, પલ પલજ પેઆ પુર. જીનમાં
 જોગીડા. (૩.) ખોલે રતનખાઈ મું ઘર આયા, મુંજ દુખડા સભે થેઆ
 દુર. જીનમાં જોગીડા થેઆ વંચી દુર. (૪.)

અઠવાડીડી.

મેતાનરસીનું.

સોમવારે સાંમડીઓ સધારેઆરે, ગોકુળ મેલી મધુરા પધારેઆં;
 આધા સાથે સંધેશો ન લાવેઆં, કેજે શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેઆં રે.
 (૧.) મગલ મેર કરોને મોરારીરે, હુંતો દાસી છઠિરે તમારીરે, પરેજી
 લજ રાખોને અમારી, કેજે શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેઆરે. (૨.) બુધ-
 વારે ખેસી નવ રઈએરે, એક રૂપ સગાતન થઈએરે; મારા નાથ મેલી
 નવ રઈએ, કેજે શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેઆરે. (૩.) ભરેસપતવારે

ભરરે જ્ઞેભનમારે, વાલો મેલી ચાલેઆ માહા વનમારે; એનીઊં દાબું
 ઘણીઊં મારા તનમાં, કેજ્ઞે શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેઆરે. (૪.) સુકરવારેતે
 સઉરે સંસારીરે, લોક મીણલા મારે ખડ ભારીરે; પરજી ખરતાને શું નાખો
 ખારી, કેજ્ઞે શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેઆરે. (૫.) સનીંવારેતે સાન કરી-
 નેરે, કોઈ તેડી લાવોને હરિનેરે; હવે જાવાતે નહી દહીં ફરીને, કેજ્ઞે શ્રીક-
 રેશનજી કેમ નાવેઆરે. (૬.) આતવારે હરિ ધરે આવેઆરે, ભંરજની
 ગોપીચેતે મોતીડે વધાવેઆરે; મેતા નરસીને મનભાવેઆં, કેજ્ઞે શ્રીક-
 રેશનજી ધરે આવેઆરે. (૭.)

મામેરો મેતા નરશીનું.

સરસતી ગણપતી લાગુરે પાચે, અવરલ વાંણી દેઓ મુજ માચે.
 (૧.) કરોડ વારે પરાંણી કશાણીરે કસેઓ, ધન ધન જલેઆ જણે
 કરશન વશેઓ. (૨.) મેતાની દીકરીનું કુંવરખાઈ નામ, તેને જોઈએછે
 મામેરાનું કામ. (૩.) લખો કંકોતરી ને વેગે મોકલો, લઈ જરો ભરામણ
 કોકલો. (૪.) કંકોતરીમાહે લખજેરે કશી, મંગલવારને એકદશી. (૫.)
 તારે સારંગ મેતે વિનતી કરી, એવડી મ આડો મેતાને ભરી. (૬.) તારે
 ભરામણ મનમાં કરે વિચાર, જઈ કર મોઘકનું આર. (૭.) ભાઈ કોક-
 લા તું ઉભો રહે, એક સંધેશો મારા પિતાજીને કહે. (૮.) જો હોએ તારી
 માંમેરાની પેર, તો તાત આવજો અમારે ઘેર. (૯.) જો ન હોએ તારી
 માંમેરાની પેર, તો તાત મ આવજો અમારે ઘેર. (૧૦.) તારે ભરામણ
 આવેઓ નગર ધોઆર, તાં ધરમાં વઢેછે ધરડાની નાર. (૧૧.) તારે
 ભરામણ મનમાહે ચીતાજી કરે, વાનું ધંધોડેઓ વિપર પાછો વલે. (૧૨.)
 તારે ભરામણને મેતે દીધાંછે ખડમાન, જમાડેઆં લાડુ પકવાન. (૧૩.)

(રાગ આશા.)

આશામિરી લાદલી, અને કેશી ભગત કરા;
 ચાર ભરેઓ સધ મોતીચે, ઉપર નેન ધરા હાજી.

(૧.)

(૧૩)

કેનાં તરાવડાને કેનીરે ધુરી, માંગી નરસી મેતે વેલજેતરી. (૧.)
 સિની વેલમાંહે દીમણા પાઈઆ, બે બડધીઆ લે માંહે જોડેઆ. (૨.)
 ડીઆ માંહે ગાલેઆ મેતે ચંગને તાલ, નરસી મેતા સાથે જનજે
 રથ ભંદાર. (૩.) નરસી મેતા સાથે જનજે કુટુંબ પરી વાર, એક
 કમોભને ખીજે તાર. (૪.) તારે નરસીમેતો આવેઆ નગર ધો-
 આર, તો શાંમું આવેઆ નગરનું પરીવાર. (૫.) તારે આવેઆ વે-
 વેવાંઈ ને મડેઆ છે જોર, માંમેરો ન લાવેઆ મેતો એકજ મોર. (૬.)
 તારે દામેધર મેતો કહુ મ લેઆ એનું નાંમ, જમવા આવેઆ છે
 લાકુ પકવાન. (૭.) તારે સારંગ મેતો કહુ મ કરો એની કથી, એને
 માંમેરો કાંઈ કરવોજ નથી. (૮.) તારે કલેઆણુ મેતો કહુ મ કરો
 એની વાત, રખે જગંનમાં કરે આપધાત. (૯.) જોમ તેમ દુખડો એ
 દીશે છે, એટલી કરો જોમ જીવતો રહે. (૧૦.) તારે રૂગનાથ મેતો
 કહુ મ કરો એની વાત, એની વાંશે છે શ્રીરૂધનાથ. (૧૧.) તારે ધાંચી
 વાડામા ઉજડ જ, મેતાને ઉતારા આલેઆ તે. (૧૨.) જનજ ચાં-
 ચણુ ને જનજ જવા, તીઆં મેતાને ચોતારા દીઆ. (૧૩.) તારે
 ઉતારા દેખીને મેતો હરખેઆ ધણું, જોજે ભાગ ભાઈ ધરતી તાંણું
 (૧૪.) એણે મધરીએ પધારશેરે હરી, તેરે મારે મને વૈકુંઠપુરી. (૧૫.)

(રાગ વેરાડી.)

સાધ સતીને સુરમાં, અને ગિનાનીને ધજંત;
 એતો કથી ન ફરે, જો જુગ જાએ અંનત જ.

(૨)

કુંવરખાઈ જરે આવેઆં સુણેઆં, ઉક્ષટ ભરીને તારે ખાઈ આવેઆં.
 (૧.) મારા પિતાજી તમે ભલે આવેઆં, મુજ મામેરો તે શું લાવેઆં.
 (૨.) મેતો કહુ મારે ગાહેતો ખાઈ હરનુંરે નામ, તુલસી તલકને સારંગ
 રામ. (૩.) તારે ખાઈ કહુ જરે આવો તારે એમજ કહો, જરે આવો
 તારે રામ રામ કહો. (૪.) રામ નામ લેતા કુંવરી જાએ સરવે પાપ,
 રામ નામ લેતાં ખાઈ વૈકુંઠવાસ. (૫.) તારે ખાઈ કહુ છે જો હોતી મારી

માવડી, તો તાત ચિતાન પડે આવડી. (૬.) ધરત વનેઆ જે રૂપેરે અન, મા વનેઆ પિતાજનું એવડો મન. (૭.) દીવેલ વ આ જેમ દીવામાંહે તેજ, માહા વનેઆ પિતાજનું એવડો હેજ. (૮.) ટોરે લઘુટી જેમ હરણી, મારે વનેઆ તેમ દીકરડી. (૯.) જલ વને જેમ માછલડી, મા રે વનેઆ તેમ દીકરડી. (૧૦.) ધરત વનેઆ જે સુનું કસાર, મા વનેઆ દીકરીનું ભઠ આવતાર. (૧૧.) સાસુ સસરો ને જઠ જઠાણી, નંણદ નંણદઈઓને દેર દેરાણી. (૧૨.) એટલા ઉઠીને મીણાં દીએ, સવારો ઉઠીને તાલ કુટીઆની કીએ. (૧૩.) એવા એવા વેણ મારી દેઆ રે સહે, તારે મારે આખે આશું વહે. (૧૪.) એવા એવા વેણ જરે કુંવરખાઈએ કહેઆં, તારે નરશી મેતાને આખે આશું જરે-આં. (૧૫.) એમ કેતાં કુંવરખાઈ પાછી વરી, તાં નાનેરી નંણધ ખો-લાવી ખરી. (૧૬.) સાંભળો ભાભીજી તમને કહું એક વાત, શું લા-વેઓછે તમારો તાત. (૧૭.) સાંભળો નંણધ તમને કહું વિનતી, જે લાવેઓ તેની ખખરજ નથી. (૧૮.) એવડી કુડી ભાભીજી સેણેરે કથી, જે લાવેઓ તેની ખખરજ નથી. (૧૯.) તાડ કુટીને જે કાઈ પેટજ ભરે, તે માંમેરો મેતો કીઆંથી કરે. (૨૦.) માંગેઓ ખાએ જે કાઈ પારકેરે અન, મેતોજ કરે શ્રીરામ ભજન. (૨૧.)

(રાગ મલાર.)

ઉતરની સેરું કઠઈજા, વરી ડુંગર દમરેઆં;
વજડીની વરન દેઆ, થેઓ અમકેની ચોધાર;
હાણુ સભાજ સતાર, મૌવલાતું મી વશાઈએજ.

(૩)

તારે ઉને પાણી મેતો કરોરે સનાંન, તારે પછે જંપો તમે હરનુંરે નામ. (૧.) ઢાઢો પાણી તમને જઈએ જે, અમારારે ગામમાં ન મલે તેહ. (૨.) તારે લીધા અંગને મેતે લીધાં તાલ, ઉતરદશે જાગેઓ શ્રી ગોપાલ. (૩.) ઉતરદશે એક હતી વાદરી, તે ગણમણ કરતીને ઊંચી ચડી. (૪.) નાગરશુંએ તમે રાખો નેહ, ત્રા આવી વરસાવો ખારેઈ

માણસ માંઢવે હતા. જુદા, ખડખડવાને લાગા તેહે. (૬.)
 વર મેને ભાઈ તમારો, બુદ્ધિ લાગીજી ગામનીજી લોકા-
 માંઢવે તમારો તમારો પાંચ, ધેઆન તમારો હવે
 (૮.) તમારો વાળ તમારો અંતર ધરો, ખારોઈ મેગ પર-
 કરો. (૯) તારે મેતાં વાળ અંતર ધરેઆં, ખારોઈ મેધ
 કરેઆં. (૧૦.)

(ગા રામાંણ.)

રામે રૂઆ ટીઆંણાં, અંને જો ધર સંપત હોએ;
 ઠાકર માંને જગ નંન, તેની આસ કરે સભકોએજી.

(૪.)

પોતાને કાજે મેતે માંગી લીધો મેહે, મુજ માંમેરો હવે ખંમાણું
 દે. (૧.) કુવર ખાઈ તમને જોઈએ જોહે, કાગરમાંહે લખાવો તેહે. (૨.)
 તારે એમ કેતાં કુંવરખાઈ પાછી વરી, મિથર મારગ જઈ સંચરી. (૩.)
 શાંભડો સાસુજી તમને કહું એક વાત, એમ કહે છે મારો તાત. (૪.)
 કુંવર ખાઈ તમને જોઈએ જોહે, કાગરમાંહે લખાવો તેહે. (૫.) હેઠાં
 ખેશો ખાપા વડે, કુટુંબમાં સાંભલસે સઉ. (૬.) અરથ ગરથ ગાઠે ન-
 હી છે નાંણાં, એવાં સાડ વવર પેરસો પાંણાં. (૭) નાગર છે નરસી
 જાત, માંહે માંહે રીઆ કરશે તાત. (૮.) સાસુ વવર બે કરતાં તાત,
 તીઆંથી સાભડી એક દેવરીએ વાત. (૯.) નવરા ખેઠા શું કાંમજ
 કરો, ઢપવાનું કાગર લે ચીતરો. (૧૦.) તારે લીધી વધને લીધી દોત,
 જાઈ ખેઠા ગામને ચોક. (૧૧.) તારે નવીછંધા નાગર જોહે, તેડા-
 વીને લીધાં તેહે. (૧૨.) તારે ધાંચી મોચી સુધને સુતાર, કાગર
 માંહે લખાવેઆ વરણ અઢાર. (૧૩.) આપણાં વરણમાંતો સાઢલાનું
 કાંમ, અવર લોકમાંતો કાપડાનું કાંમ. (૧૪.) વરનાં કાકાનું નામ કલે-
 આંણ, તેણે મઢાવેઆ છે બે પાંણાં. (૧૫.) તારે લખી બીડીને આ-
 વેઆં છાં, મેરાધર મેતો ખેઠો તીઆં. (૧૬.) વીશ મણ વાંકડી
 સોપારી, નાગર જાતમાંહે લાંણી થાએ સવારી. (૧૭.) સવામાંણું

ઝુંગતા કૂળ સાર, ચોરી પુનવે તેણીજ વાર. (૧૮.)
 ખાપા વહિ, ચારે માંમેરો તમે પુરજો સહ. (૧૯.) કુખડા
 આંણી દયા, થોડો લખેચો જાજે નવ ગચ્ચા. (૨૦.)

(રાગ વેરાડી.)

નીચ કરાં સુર પેઠાં, જતાં શકત ભોજન;
 સો નર કદી ન ગજંત, ચંધા સુરજ દેવા ગરોણુ.

(૫.)

કાગર વાંચી મેતો વમાસણ કરે, ભગત હેતે શ્રીહરી ઉતરે. (૧.)
 તારે આવી કીધો મેતાને રામ રામ, મેતાજી તમે દીઝ્યાં આવેઝ્યાં કેવે
 કામ. (૨.) શું કહું સારંધર છે ધણું, આછે કામ પુત્રી તણું. (૩.)
 તારે સવામાણું ઝુંગતાકૂળ સાર, લખમીજીએ, ભરી આપેઝ્યાં તતકાર.
 (૪.) તારે મેરાધર મેતો પુછે સાંભળ શાએ, નરસીમેતો તમરો કેવો
 સગો થાએ. (૫.) તારે કહું એ ભરાંમણને ચમે વાંળીઝ્યાં, અમારો
 સગો મેતો થારો કીઝ્યાં. (૬.) નાણાં જોઈએતો મેતા નરશીનાં લીઝ્યાં,
 લાભ થાએ તે વેચી દીઝ્યાં. (૭.) આઠ અઢાતેર પાવંન વીશ, એટલા
 દોસી થઈ ખેઠાં જગદીશ. (૮.) દામોધરને નરશી નારાણુ, ભુવર
 ભુપત સારંગપાણુ. (૯.) કલેઝ્યાંજી રાએ ને સોવંન રાએ, એટલા આવી
 ખેઠાં એણે ઠાએ. (૧૦.) સોનાંની સાડીને સોનાંનાં સાઢલા, પરથમ
 તેડો કુંવર પાઈનાં નાવલા. (૧૧.) પેલી કાઢી હીરાધર કટી, રંગે
 રાતીને સોને ઉગડી. (૧૨.) લીલી પાંખડીતે અંતી શોભણી, જોજો
 ભાઈ હરીએ હાથે વણી. (૧૩.) ખીજત કાઢેઆ અંનત ચોડીઝ્યાં
 મોડીઝ્યાં, જોજો ભાઈ હરીએ હાથે વણેઝ્યાં. (૧૪.) કંમર પટોરા
 દીધાં ધણા, રૂઢનાથજી મેતો પેરી વરેઝ્યાં. (૧૫.) કમડાદેને દીધાં તેતો
 કેવાએ નહી, મરીઆદેને દીધાં તેતો સાસતરમાં નહી. (૧૬.) તારે
 મેતોજી કહું લેઝો હરજુરે નામ, આવી પેરી જાએ સારો ગામ.
 (૧૭.) તારે ગોઢી પેરીને જ કોઈ વરે, તે આવી મેતાની પાથારીમાં
 ભરે. (૧૮.) વરનાં કાકાનું નામ કલેઆણુ, તેને સોવંન સલા આલી

ભરરે જ્ઞેભનમારે, વાલો મેલી ચાલેચ્યા માહા વનમાંરે; એનીઊં ઢાંબું
ધણીઊં મારા તનમાં, કેજે શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેચ્યા રે. (૪.) સુકરવારેતે
સઉરે સંસારીરે, લોક મીણલા મારે ખઉ ભારીરે; પરજી પરતાને શું નાખો
ખારી, કેજે શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેચ્યારે. (૫.) સર્નાવારેતે સાન કરી-
નેરે, કોઈ તેડી લાવોને હરિનેરે; હવે જવાતે નહી દુઃખ ફરીને, કેજે શ્રીક-
રેશનજી કેમ નાવેચ્યારે. (૬.) આતવારે હરિ ધરે આવેચ્યારે, ભંરજની
ગોપીએતે મોતીડે વધાવેચ્યારે; મેતા નરસીને મનભાવેચ્યાં, કેજે શ્રીક-
રેશનજી ધરે આવેચ્યારે. (૭.)

મામેરા મેતા નરશીનું.

સરમતી ગણપતી લાગુરે પાએ, અવરલ વાંછી દેઓ મુજ માએ.
(૧.) કરોડ વાર પરાંણી કરાણીરે કસેઓ, ધન ધન જલેઓ જોણી
કરશન વરેઓ. (૨.) મેતાની દીકરીનું કુંવરખાઈ નામ, તેને જોઈએછે
મામેરાનું કામ. (૩.) લખો કંકોતરી ને વેગે મોકલો, લાઈ ભરો ભરામણ
કોકલો. (૪.) કંકોતરીમાહે લખજેરે કરી, મંજલવારને એકદશી. (૫.)
તારે સારંગ મેતે વિનતી કરી, એવડી મ ચાડો મેતાને ભરી. (૬.) તારે
ભરામણ મનમાં કરે વિચાર, જાઈ કર મોઢકનું આર. (૭.) ભાઈ કોક-
લા તું ઉભો રહે, એક સંધેશો મારા પિતાજીને કહે. (૮.) જો હોએ તારી
મામેરાની પેર, તો તાત આવજો અમારે ઘેર. (૯.) જો ન હોએ તારી
મામેરાની પેર, તો તાત મ આવજો અમારે ઘેર. (૧૦.) તારે ભરામણ
આવેઓ નગર ધોઆર, તાં ધરમાં વઢેછે ધરડાની નાર. (૧૧.) તારે
ભરામણ મનમાહે ચોતાજી કરે, વાનું ધંધોડેઓ વિપર પાછો વલે. (૧૨.)
તારે ભરામણને મેતે દીધાંછે ખઉમાન, જમાડેઓ લાડુ પકવાન. (૧૩.)

(રાગ આશા.)

આશામિરી લાદલી, અને ફેરી ભગત કરા;
થાર ભરેઓ સમ મોતીએ, ઉપર નેન ધરા હાજ.

(૧.)

કેનાં તરાવડાને કેનીરે ધુરી, માંગી નરસી મેતે વેલજેતરી. (૧.)
 વસની વેલમાંહે દીમણા પાઈઆ, બે ખડધીઆ લે માંહે જોડેઆ. (૨.)
 ખડીઆ માંહે ગાલેઆ મેતે ચંગને તાલ, નરસી મેતા સાથે જાજે
 ગરથ ભંદાર. (૩.) નરસી મેતા સાથે જાજે કુટંમ પરી વાર, એક
 રૂબાબને ખીજે તાર. (૪.) તારે નરસીમેતો આવેઓ નગર ધો-
 ખાર, તો શાંમું આવેઓ નગરનું પરીવાર. (૫.) તારે આવેઆ વે-
 વેવાઈ ને મડેઆ છે જોર, માંમેરો ન લાવેઓ મેતો એકજ મોર. (૬.)
 તારે દામેધર મેતો કહે મ લેઓ એનું નામ, જમવા આવેઓ છે
 લાકુ પકવાન. (૭.) તારે સારંગ મેતો કહે મ કરો એની કથી, એને
 માંમેરો કાંઈ કરવોજ નથી. (૮.) તારે કલેઆણુ મેતો કહે મ કરો
 એની વાત, રખે જગંનમાં કરે આપધાત. (૯.) જમ તેમ દુખડો એ
 દીશે છે, એટલી કરો જમ જીવતો રહે. (૧૦.) તારે રૂગનાથ મેતો
 કહે મ કરો એની વાત, એની વાંશે છે શ્રીરૂઢનાથ. (૧૧.) તારે ધાંચી
 વાડામાં ઉજડ જો, મેતાને ઉતારા આલેઆં તે. (૧૨.) જાજ આ-
 ચણુ ને જાજ જવા, તીઆં મેતાને ઓતારા દીઆ. (૧૩.) તારે
 ઉતારા દેખીને મેતો હરખેઆ ધણું, જોજે ભાગ ભાઈ ધરતી તાંણું
 (૧૪.) એણે મધરીએ પધારશેરે હરી, તેરે મારે મને વૈકુંઠપુરી. (૧૫.)

(રાગ વેરાડી.)

સાધ સતીને સુરમાં, એને ગિનાનીને ધજંદત;
 એતો કથી ન કરે, જો જુગ જાએ અંનત જ.

(૨)

કુંવરખાઈ જરે આવેઆં સુણેઆં, ઉલટ ભરીને તારે ખાઈ આવેઆં.
 (૧.) મારા પિતાજી તમે ભલે આવેઆં, મુજ માંમેરો તે શું લાવેઆં.
 (૨.) મેતો કહે મારે ગાઠેતો ખાઈ હરનું નામ, તુલસી તલકને સારંગ
 રાઈ. (૩.) તારે ખાઈ કહે જરે આવો તારે એમજ કહો, જરે આવો
 તારે રામ રામ કહો. (૪.) રામ નામ લેતા કુંવરી જાએ સરવે પાપ,
 રામ નામ લેતાં ખાઈ વૈકુંઠવાસ. (૫.) તારે ખાઈ કહે છે જો હોતી મારી

(૧૪)

માવડી, તો તાત ચિતાન પડે આવડી. (૬.) ધરત વનેઆ જેમ
 રૂપોરે ચન, મા વનેઆ પિતાજીનું એવડો મન. (૭.) દીવેલ વને-
 આ જેમ દીવામાંહે તેજ, માહા વનેઆ પિતાજીનું એવડો હેજ. (૮.)
 ટોરે વછુટી જેમ હરણી, મારે વનેઆ તેમ દીકરડી. (૯.) જલ વનેઆ
 જેમ માછલડી, મા રે વનેઆ તેમ દીકરડી. (૧૦.) ધરત વનેઆ જેમ
 સુનું કસાર, મા વનેઆ દીકરીનું ભઠ આવતાર. (૧૧.) સાસુ સસરો ને
 જઠ જઠાણી, નંજુદ નંજુદધ્યોને ફેર ફેરાણી. (૧૨.) એટલા ઉઠીને મીણાં
 દીએ, સવારો ઉઠીને તાલ કુટીઆની કીએ. (૧૩.) એવા એવા વેણ
 મારી દેઆ રે મારે, તારે મારે આપે આરુ વારે. (૧૪.) એવા એવા વેણ
 વાગુ જરે કુંવરપાઈએ કહેઆં, તારે નરશી મેતાને આપે આશું જરે-
 આં. (૧૫.) એમ કેતાં કુંવરપાઈ પાછી વરી, તાં નાનેરી નંજુદ ખો-
 લાવી ખરી. (૧૬.) સાંભળો ભાભીજી તમને કહું એક વાત, શું લા-
 વેઓછે તમારે તાત. (૧૭.) સાંભળો નંજુદ તમને કહું વિનતી, જે
 લાવેઓ તેની ખપ્પરજ નથી. (૧૮.) એવડી કુટી ભાભીજી મેણેરે
 કથી, જે લાવેઓ તેની ખપ્પરજ નથી. (૧૯.) તાડ કુટીને જે કોઈ
 પેટજ ભરે, તે માંમેરો મેતો કીઆંથી કરે. (૨૦.) માંગેઓ ખાએ જે
 કોઈ પારકોરે ચન, મેતોજી કરે શ્રીરામ ભજન. (૨૧.)

(રાગ મલાર.)

ઉતરની સેરું કઢઈઊં, વરી ડુંગર દમરેઆં;
 વજરીની વરન કેઆ, થેઓ અમકેની ચોધાર;
 હાગું સભાજ સતાર, મોવલાતું મી વશાઈએજી.

(૩)

તારે ઉને પાણી મેતો કરોરે સનાંન, તારે પછે જંપો તમે હરનુંરે
 નામ. (૧.) ઘડો પાણી તમને જઈએ જે, અમારારે ગામમાં ન મલે
 તેહ. (૨.) તારે લીધા ચંચને મેતે લીધાં તાલ, ઉતરદશે જાગેઆં શ્રી
 ગોપાલ. (૩.) ઉતરદશે એક હતી વાદરી, તે ગણમણ કરતીને ઊંચી
 ચડી. (૪.) નાગરશુંએ તમે રાખો નેહ, તો આવી વરસાવો ખારોઈ

મેહે. (૫.) મહુસ માંડવે હતા જેહે, ખડખડવાને લાગા તેહે. (૬.) ભરેઆં સરેવર મેતે ભરખંડે તરંઈછી, મુદણુ લાગીચે ગામનીંછી લોકા-
ધડાં (૭) માંડવે માણસ મેતાને લાગે પાંચે, ધેઆન તમારો હવે
પૂરો થાએ. (૮.) મેતાજી વાળ તમારો અંતર ધરો, પારોઈ મેગ પર-
ણામજ કરો. (૯) તારે નતાજી વાળ અંતર ધરેઆં, પારોઈ મેધ
પરણામજ કરેઆ. (૧૦)

(૧૭ રામાણ.)

રાને રૂઆ ડીઆંણાં, અંને જો ધર સંપત હોએ;
ઠાકર માંને જગ નંત, નેની આસ કરે સભડોએજી.

(૪.)

પેતાને કાજે મેતે માંગી લીધા મેહે, મુજ માંમેરો હવે ખંમણું
દે. (૧.) કુવર પાઈ તમને જોએએ જેહે, કાગરમાંહે લખાવો તેહે. (૨.)
તારે એમ કેતાં કુંવરપાઈ પાછી વરી, કુંવર મારગ જઈ સંચરી. (૩.)
સાંભડો સાસુજી તમને કહું એક વાત, એમ કહે છે મારો તાત. (૪.)
કુંવર પાઈ તમને જોએએ જેહે, કાગરમાંહે લખાવો તેહે. (૫.) હેઠાં
ખેશો ખાપા વઠી, કુટંમમાં સાંભડસે સઠી. (૬.) અરથ ગરથ ગાઠે ન-
હીં છે નાંણાં, એવાં સાડ વવર પેરસો પાંણાં. (૭) નાગર છે નરસી
જાત, માંહે માંહે રીઆ કરશે તાત. (૮.) સાસુ વવર ખે કરતાં તાત,
તીઆંથી સાભડી એક દેવરીએ વાત. (૯.) નવરા ખેઠા શું કાંમજ
કરો, ઢખવાનું કાગર લે ચીતરો. (૧૦.) તારે લીધી વધને લીધી દેાત,
જાઈ ખેઠા ગામને ચોક. (૧૧.) તારે નવીછંધા નાગર જેહે, તેડા-
વીને લીધાં તેહે. (૧૨.) તારે ધાંચી મોચી સુધને સુતાર, કાગર
માંહે લખાવેઆ વરણુ અદાર. (૧૩.) આપણાં વરણુમાંતો સાઢલાનું
કાંમ, અવર લોકમાંતો કાપડાનું કાંમ. (૧૪.) વરનાં કાકાનું નામ કલે-
આંણુ, તેણે મઢાવેઆ છે ખે પાંણાં. (૧૫.) તારે લખી ખીડીને આ-
વેઆં જીઆં, મેરાધર મેતો ખેઠો તીઆં. (૧૬.) વીશ મણુ વાંકડી
સોપારી, નાગર જાતમાંહે લાંણી થાએ સવારી. (૧૭.) સવામાંણું

મુંગતા ફળ સાર, ચોરી પુનવે તેણીજ વાર. (૧૮.) સેચો કાગર
ખાપા વડે, આરે માંમેરો તમે પુનને મડે. (૧૯.) ફળડા જાણી અમે
આંણી દયા, થોડો લખેચો જાણે નવ ગચ્છા. (૨૦.)

(રાગ પેરાડી.)

નીચ કરાં સુર પેઠાં, જતાં શક્ત ભોજન:

સો નર કદી ન ગજંત, અંધા સુરજ દેવા ગરોણજી.

(૫.)

કાગર વાંચી મેતો વમામાળ મરે. ભગન હોને કીદરી ઉતરે. (૧.)
તારે આવી કીધો મેતાને રામ નામ, મેતાજી તમે ક્યાં આવેચ્યાં કેવે
કામ. (૨.) શું કહું સારંધર છે કહું, આછે કામ પુત્રી તારું. (૩.)
તારે સવામાણું મુંગતાફળ સાર, લખમીજીએ, ભરી આપેચ્યાં તતકાર.
(૪.) તારે મેરાધર મેતો પુછે સાંભળ શાએ, નરસીમેતો તમારો કેવો
સગો થાએ. (૫.) તારે કહું એ ભરાંમાળને અમે વાંળીઆં, અમારો
સગો મેતો થારો કીઆં. (૬.) નાણાં જાણેચો મેતા નરસીનાં લીજો,
લાભ કાએ તે વેચી દીજો. (૭.) આઠ માપને માવન વીશ, એટલા
દેસી થઈ પેઠાં જગદીશ. (૮.) દાંતવન નરસી નારાણ, બુધર
ભુપત આરંગપાણ. (૯.) કલેઆણ સુએ ને સોવન રાએ, એટલા આવી
પેઠાં એણે કાએ. (૧૦.) સોનાંની સાડીને ચોનાંનાં સાદલા, પરથમ
તેડો કુંવર ખાઈનાં નાવલા. (૧૧.) પેચી કાઢી હીરાધર કદી, રંગે
રાતીને સોને ઉગદી. (૧૨.) લીલી પાંખરીતે અંતી શોભણી, જોને
બાઈ હરીએ હાથે વણી. (૧૩.) બીજા કાઢેઆ અંનત ચોડીઆં
મેડીઆં, જોને બાઈ હરીએ હાથે વણેઆં. (૧૪.) કંમર પટોરા
દીધાં ધણા, રૂઘનાથજી મેતો પેરી વરેઆં. (૧૫.) કમરડાને દીધાં તેતો
કેવાએ નહીં, સરીઆદને દીધાં તેતો સાસતરમાં નહીં. (૧૬.) તારે
મેતોજી કહે સેચો હાંસુરો નામ, આવી પેરી જાએ સારો ગામ.
(૧૭.) તારે ચોઢી મેરીને જે કોઈ વરે, તે આવી મેતાની પાથારીમાં
બરે. (૧૮.) વરનાં જાણું નામ કલેઆણ, તેને સોવન સલા આલી.

(૧૭)

નારે રૂપીઆ મટાવીને મોરું રે કરો, તે કુંવર પા-
 ધર ધર કુંવરપાઈ લાંછી કરો, હાદરે હરખ
 વરપાઈ પીઅરે ગાલ, તેને ગલે જ્ઞેઈએ
 ની વીરૂડી બે બેનરીછી, પાંજીડો ભ-
 કરે સારી વાત, ભલે આવેઓ
 ઓ કુંવરપાઈનું પાપ, તો આ-
 ન તારે નંચુધલની દીકરીનું નાન-
 કરૂંમ. (૨૬.) પુરણ હારે તે
 રીઆ. (૨૭.) મેતોજી કહે
 વીસરીજી. (૨૮.) જ તારે એક
 રો તમારો સરવે એરે અજોડ
 (૨૯.) તારે સંજલ દાણુ ન કરી, તે સરગભવનમાંહે જઈ
 સાંભળી. (૩૦.) તારે એંધરાસાગુયા ઉતરેઓછે કાપડો, હારે માંજુકે
 મોતીએ જડેમો. (૩૧.) લેઓ કાપડો નાંનપાઈ ધરો, મેતાનું માંમેરો
 હવે પુરો કરો (૩૨.)

(રાગ ધનાસરી.)

પેલ ત્રીધી લંકતે, દયાં કર દીન ભભીછનાં; પચાડીનાંચીર, તે લે ;
 ખસત પેરવનાં, રોએ ભણે રૂપનાથ; મંમેથી મોડ પધારેઓ, ખોણુ
 ર કુડ ખેત, તેમાં રાધવ પખ ઉધરેઓ. ભગત અવીચળ ભોએણુ,
 જુ કહે માહારા પરમાણુ; અંનત દાસ દેવો ભણે, રામ નામ જંપ તો
 તારી લાજ રહે.

ભજન.

વિસવાસી નરસાથે નેડો માણારાજરે; નર નુગણાં સાથે નેડો ન
 એણ. (દોઢ.)
 ધણી કેરા નામનું ભાઈ પાટ મંદાણુંલ, તીઆ અખંદ જોતું ભરાજે
 શારાજરે. નર નુગણાં સાથે નેડો ન કરીએણ. (૧) હસલાને બગલા

ધોળું એકજ વરણેલ, જાઈ ખેઠાં સરોવરની પાસે મા
 ગણાં સાથે નેડો ન કરીએલ. (૨.) હંસલા-
 ડાનું ચારેલ, ઝોલો પાપીડો તે કાચક
 સાથે નેડો ન કરીએલ. (૩.) મા
 મંદપમાંલ, કાંઈ છતી ભાણે
 નેડો ન કરીએલ. (૪.) ગુરને
 મારા સાધુડાતે ઉમરાપુરમાં માલે
 ન કરીએલ. (૫.)

કદે મિલધો મુંજે હંજરે, નારના કારાઈયલ કદે મિલધો
 મુંજે હંજ. (દોઢ.)

હાલની સુર સઈ તૂતી સગાં વાલા, રંણમેની પધવ્યાએ મુકે સંજરે.
 ભોણુ મોરની કારાઈયલ કદે મિલધો મુંજે હંજ. (૧.) મુંની ભાયોતે
 મુકે દીયાં ધલાસો વાલા, ઘઢોની દેઘવેયાં મુકે હંજરે. ભોણુ રની કારા-
 ઈયલ કદે મિલધો મુંજે હંજ. (૨.) સાથ મુંહીજે હાણે સભુ વાલા,
 દિસધોની સારો જગરે. ભોણુ મોરની કારાઈયલ કદે મિલધો મુંજે હંજ.
 (૩.) ખોલે રતનખાઈ મુરશીદ મુંહીજ વલા, સાંઈની રખધો
 લજરે. ભોણુ મોરની કારાઈયલ કદે મિલધો મુંજે હંજ. (૪.)

